

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, SRPANJ 2013. ■ GODIŠTE VII. ■ BROJ 41 ■ CIJENA: 5 kn ■ ISSN 1846-4076

DOGAĐAJNICA

Šesnaesta obljetnica
utemeljenja Požeške biskupije

Oproštaj s maturantima
Katoličke gimnazije
u Požegi i Virovitici

ŽIVOT MLADIH

Akcija Saritasa Požeške
biskupije „Razmjeni i daruj“

Biskupijski susret
ministranata u Voćinu

MOJA VJERA

Stvoritelj ne ma druge ruke
i srce nego naše kako bi
došao čovjeku

OBITELJ

Osmeročlana obitelj Stjepana
i Ane Đurić iz Cernika

ŽUPNI SLIKOPIS

Prije 35 godina osnovana je
Župa Krista Kralja
u Rešetarima

SPORTSKI KUTAK

Završila biskupijska katolička
malonogometna liga

PREZBITERSKO REĐENJE U KATEDRALI

»Odvažno krenite na put na koji vas šalje Isus Krist!«

str. 4 i 5

ĐAKOVAČKO-OSJEČKI NADBISKUP I METROPOLIT ĐURO HRANIĆ UVEDEN U SLUŽBU

Suradnja i zajedništvo u Đakovačko-osječkoj crkvenoj pokrajini

Piše: Goran Lukić

Na svečanom liturgijskom slavlju u đakovačkoj Katedrali 6. srpnja Đuro Hranić preuzeo je službu đakovačko-osječkog nadbiskupa i metropolita.

Na slavlju je sudjelovao apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj Alessandro D'Errico, gotovo svi hrvatski biskupi na čelu sa Želimirom Puljićem, predsjednikom Hrvatske biskupske konferencije, vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić, biskupi susjednih biskupskih konferencija, kao i predstavnici kršćanskih Crkava i drugih vjerskih zajednica, predstavnici državnih, županijskih, gradskih i drugih lokalnih vlasti, predstavnici znanstvenih i kulturnih ustanova, gospodarstvenici te brojni vjernici.

Njegovanje povezanosti s biskupijama

Na početku slavlja dosadašnji nadbiskup-metropolit Marin Srakić uputio je nazočnima svoju oproštajnu riječ. Apostolski nuncij Alessandro D'Errico pročitao je apostolsko pismo pape Franje o imenovanju novog nadbiskupa koji je zatim primio metropolitki palij i pastirski štap iz ruku nadbiskupa Srakića. U pratnji Antuna Škvorčevića i Đure Gašparovića, biskupa sufragana, novi nadbiskup i metropolit doveden je na svoju katedru. U homiliji je nadbiskup Hranić uputio programatsku riječ u kojoj je istaknuo prvenstvo duhovne obnove prezbitarija, najavio nastavak obnove Nadbiskupije po ostvarivanju izjava i odluke Druge biskupijske sinode, podsjetio na ono što je učinio nadbiskup Marin u uspostavi određenih ustanova, među kojima je i Đakovačko-osječka crkvena pokrajina kojoj je zadaća čuvanje i njegovanje povezanosti sa Srijemskom biskupijom te nastavak započetog promicanja zajedništva i suradnje s Požeškom biskupijom, kako bi se sve tri biskupije uzajamno obogaćivale i pomagale na dobro evangelizacijskog rada, rasta vjere i kršćanskog žara.

Osnivanje crkvene pokrajine

Nakon popričesne molitve uslijedili su pozdravi i čestitke novom nadbiskupu i metropolitu. U ime vjernika laika govorio je Dražen Živić iz Vukovara, u ime svećenika, redovnika i redovnica Adam Bernatović, konkatedralni župnik i dekan u Osijeku. U ime Srpske Pravoslavne Crkve pozdrav je izrekao episkop osječko-poljski i baranjski Lukijan, a u ime Metropolije požeški biskup Antun Škvorčević, u ime Crkve u BiH vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić te u ime HBK njezin predsjednik, zadarski nadbiskup Želimir Puljić.

U svom pozdravu požeški biskup Antun Škvorčević je rekao: „Danas su u velebnjoj Strossmayerovoj Katedrali budna sjećanja na brojne časne osobe i mnoge važne događaje iz teške, ali slavne prošlosti đakovačke mjesne Crkve u krilu hrvatskoga naroda. Božja Providnost ugradila je u njezinu povijest 58-oricu bosanskih biskupa, a potom 11-oricu đakovačkih ili bosanskih i srijemskih pastira, među njima posljednjeg Marina. U slijedu snažnih događaja slobodne i neovisne Hrvatske države još nam je u dobru pamćenju odluka pape Benedikta XVI. prije pet godina da ovu starodrevnu Biskupiju uzdigne na čast Đakovačko-osječke nadbiskupije i uspostavi je za sjedište istoimene crkvene pokrajine s Marinom, prvim nadbiskupom na čelu, a u sastav joj pridruži ponovno osamostaljeno dugovječnu Srijemsku i nedavno osnovanu Požešku biskupiju.

Zahvala nadbiskupu Marinu

Preuzvišeni gospodine nadbiskupe Marine! Danas završava Vaših pet metropolitkih godina službe! Biskupi, svećenici, dakoni, redovnici i redovnice, bogoslovi i drugi vjernici iz Srijemske i Požeške biskupije

kojima ste bili prvi metropolit, izražavaju Vam duboko poštovanje i iskrenu zahvalnost. Vi ste svojim mudrim zauzimanjem za novu Metropoliju dali veliki doprinos da Slavonija sa Srijemom bude crkveno organizirana poput drugih hrvatskih pokrajina, što ste promaknuli njezino duhovno zajedništvo i usklađeno pastoralno djelovanje. Neka Vam Gospodin svojom mjerom ljubavi za sve to uzvрати obiljem dobra, ne uskratiti zdravlja i godinâ te se s nama pastirski i bratski još dugo radovali, molili, žrtvovali i djelovali za dobro Crkve i dostojanstvo hrvatskog čovjeka i domovine.

Nada budućnosti

Dok u Strossmayerovoj Katedrali danas odjekuje težina prošlosti, istovremeno je u njoj prisutan izazov i nada budućnosti, po Vama, preuzvišeni gospodine nadbiskupe i metropolite Đuro. Od srca Vam čestitamo preuzimanje novih službi. Duboko povezani s papom Franjom i svim hrvatskim biskupima iskreno se radujemo suradnji s Vama u promišljanju važnih pitanja suvremenog svijeta i zajedničkom nastojanju oko nove evangelizacije, liječenja rana osiromašenog i poniženog čovjeka na našim prostorima, služenja njegovu dostojanstvu u Isusu Kristu, zauzimanja za evanđeoske vrijednosti u hrvatskom društvu i u europskoj zajednici naroda. Računajte s trajnom našom molitvom, spremnom suradnjom i svakom drugom potporom. Gospodin Vam udijelio potrebnu snagu, strpljivost i mudrost u vođenju Božjeg naroda Đakovačko-osječke nadbiskupije i Metropolije. Po Vašem služenju ostvario ono što je započeo za dobro ljudi naše Slavonije i Srijema te drage Hrvatske! Neka Vam je sretno – s Božjim blagoslovom!“

ŠESNAESTA OBLJETNICA UTEMELJENJA POŽEŠKE BISKUPIJE

Kršćanin je umjetnik zajedništva u Crkvi i društvu

Piše: Goran Lukić

Prigodom šesnaeste obljetnice utemeljenja Požeške biskupije, 5. srpnja, biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u požeškoj Katedrali. U koncelebraciji bio je Josip Devčić, generalni vikar i prepošt Stolnog kaptola, Ivica Žuljević, župnik Župe sv. Terezije Avilske, svećenici djelatni u biskupijskim središnjim ustanovama te četvorica mladoženjaka. Među sudionicima slavlja bila je skupina od četrdesetak vjeroučitelja Biskupije koji se nalaze na duhovnim vježbama pod vodstvom don Damira Stojića, gradonačelnik Požege Vedran Neferović sa suradnicima te zamjenik župana Požeško-slavonske županije za društvene djelatnosti Ferdinand Troha sa suradnicima.

Preslavno djelo evangelizacije

U pozdravu biskup je istaknuo da se danas u Godini vjere na redovitoj dnevnoj misi u Katedrali želimo molitveno spomenuti 16. obljetnice utemeljenja Požeške biskupije i imenovanja njezina biskupa te ukazao na važnost i znakovitost današnje objave prve Enciklike pape Franje „Lumen Fidei“, podsjetio na blagdan slavenskih apostola i suzaštitnika Europe sv. Ćirila i Metoda te 1150. obljetnice njihova dolaska na slavenske prostore i istaknuo kako nas oni potiču na molitvu za Hrvatsku koja je prije nekoliko dana ušla u puno članstvo Europske unije. Prije himna „Slava Bogu“, đakon Zdravko Ticić svečano je proglasio glavni ulomak iz Apostolskog pisma pape Ivana Pavla II. „Praeclarum Evangelizationis opus“ u kojem on spominje da je osnutak Požeške biskupije svojevrsni nastavak novom snagom „preslavnog djela evangelizacije“ sv. Ćirila i Metoda.

U homiliji je biskup podsjetio kako je Isusov evanđeoski nalog „Idite“, kojim šalje učenike naviještati kraljevstvo nebesko, imao svoje posebno snažno ostvarenje u apostolskom djelovanju svete braće Ćirila i Metoda i da je papa Ivan Pavao II., utemeljenjem Požeške biskupije, tom „Idite“ dao novi oblik.

Istaknuo je kako sam živi uskrslu Isus Krist u snazi svoga Duha ostvaruje naviještanje riječi po onima koje šalje te je izrazio zahvalnost Bogu za svećenike, redovnike i redovnice, đakone, vjeroučitelje i druge vjernike u Biskupiji po kojima se nastavlja to preslavno djelo i izgrađuje mjesna Crkva. Kazao je kako je 5. srpnja 1997. usvojio molitvu sv. Ćirila iz 9. stoljeća kao svoju, da ju je molio na dan uspostave Požeške biskupije te da to čini i danas: „Gospodine, Bože moj, (...) usliši moju molitvu i sačuvaj svoje vjerno stado kojemu si na čelo postavio mene, nesposobnog i nevjernog slugu svoga. Oslobođi ga bezbožne i poganske zlobe onih koji hule protiv tebe. Uništi (trojezično) krivovjerje i umnoži svoju Crkvu, i sjedini sve, i

učini da izabrano ljudstvo bude složeno u tvojoj pravoj vjeri i pravom ispovijedanju, i u njihovom srcu udahni riječ svoga nauka. Jer tvoj je dar ako si nas nedostojne uzeo za vjesnike evanđelja Krista tvojega tako da potičemo na dobra djela i radimo što je tebi milo. One koje si mi dao, tebi, kao tvoje, izručujem. Vladaј njima svojom moćnom desnicom i štiti ih svojim krilima da svi hvale i slave tvoje ime, Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.“

Duh otvorenosti

Potom se biskup osvrnuo na evangelizacijsko djelo sv. Braće među Slavenima i istaknuo njihov doprinos europskom jedinstvu i kulturi te riječima pape Ivana Pavla II. iz Enciklike „Slavorum Apostoli“ podsjetio na njihovo značenje i za današnju Europu: „Ostvarujući vlastitu karizmu, Ćiril i Metod odlučno su pridonijeli izgradnji Europe, ne samo u vjerskom kršćanskom zajedništvu, nego i u njezinom civilnom i kulturalnom jedinstvu. Ni danas nema drugog puta da bi se prevladale napetosti te popravili lomovi i antagonizmi kako u Europi tako u svijetu, koji prijete proizročiti strašna razaranja života i vrijednosti. Biti kršćanima u današnje doba znači biti umjetnicima zajedništva u Crkvi i društvu. U tom cilju potreban je duh otvorenosti prema braći, međusobno razumijevanje, spremnost na suradnju putem velikodušne razmjene kulturalnih i duhovnih dobara.“

Biskup je još kazao kako su Europsku uniju utemeljila trojica katoličkih državika, ali da je današnja europska situacija drugačija od onodobne te da nije dovoljno pozivati se na te početke, nego je potrebno uložiti nove napore za razumijevanje toga stanja i nastojanje oko izgrađivanja Europe na temelju kršćanskih vrijednosti i da u tom smislu ima svoje značenje i ulazak Hrvatske u njezino puno članstvo. Završio je molitvom pape Ivana Pavla II. za Europu iz spomenute Papine Enciklike: „Presveta Trojice, po zagovoru dvojice svete Braće udijeli cijeloj Europi da sve više osjeća zahtjev vjersko-kršćanskog jedinstva i bratskog zajedništva svih svojih naroda, tako da, nadvladavši uzajamno nerazumijevanje i nepovjerenje i pobijedivši ideološke sukobe u zajedničkoj svijesti istine, može biti za sav svijet primjer pravedna suživota, u uzajamnom poštovanju i neokrnjenoj slo-

bodi.“ Biskup je dodao svoju molitvu: „Daj, Presveta Trojice, da Hrvatska u zajedništvu europskih naroda može pružiti svoj doprinos vjernosti evanđeoskim vrijednostima u kojima se izgrađivala tijekom svojih trinaest stoljeća te sačuva svoju posebnost i dostojanstvo. Neka nas na europskom putu prati i zagovora najvjernija hrvatska Odvjetnica i Majka!“

Na svršetku slavlja svi su se uputili u kapelu bl. Ivana Pavla II. te pred njegovim moćima molili za Požešku biskupiju. Svečanost misnog slavlja uveličao je katedralni mješoviti pjevački zbor pod ravnanjem Alena Kopunovića Legetina.

U KATEDRALI ZAREĐENA ČETVORICA SVEĆENIKA

U vremenu poljuljanih vrijednosti bistrinom vjere

Piše: Zvonimir Zelenika

Na svetkovinu sv. Petra i Pavla, 29. lipnja, tijekom svečane svete mise u Katedrali sv. Terezije Avilske u Požegi biskup msgr. dr. Antun Škvorčević okružen sa šezdesetak svećenika zaređio je za prezbitere četvoricu đakona: Borisa Divkovića iz župe Nova Bukovica, Maria Mazanika iz župe Vetovo, Maria Mesića iz župe Gaj i Maria Večerića iz župe Međurić.

Na slavlju su sudjelovali brojni vjernici iz rodničkih župa ređenika, kao i iz župa gdje su vršili đakonski praktikum, bogoslovi Požeške biskupije, svećenički aspiranti požeškog Kolegija, vjernici grada Požege i okolice.

Dvostruka radost

– Okupljeni smo u našoj katedrali u Godini vjere na svetkovinu apostolskih prvaka svetih Petra i Pavla da bismo si stavili pred oči silnu činjenicu: Isus Krist koji je pobijedio smrt, pobijedio je i u ovoj dvojici apostola. Njegovom snagom ostvarivali su njegovo djelo, za njega položili život i ta njihova snaga u Isusu Kristu živi još i danas u Crkvi. Želimo na ovom slavlju izraziti svoju radost zbog te velike činjenice vjere. Druga radost ovoga dana su četvorica mladih ljudi iz naše biskupije, koji dolaze iz vaših župa i koji se svojom vjernošću pridružuju vjernosti apostolskih prvaka i tolikih drugih tijekom povijesti. Pred nama će izreći svoj ‘evo me’, ali ne nama, nego Isusu Kristu koji im je već iskazao vjernost kad ih je pozvao. Dragi ređenici, s posebnom radošću i poštovanjem pozdravljam vas. Dobro došli na

ovo sveto slavlje. Vjerujem da ste na njega donijeli u srcu pravo raspoloženje vjere, mladenačke iskrenosti, bistre i slobodne savjesti koja zna što hoće kada kaže ‘evo me’ – istaknuo je biskup Škvorčević na početku svečanog euharistijskog slavlja.

Božji projekt

Na početku homilije biskup je uputio pozdrav roditeljima, župnicima i vjernicima župa iz kojih dolaze četvorica ređenika te im zahvalio za primjer i pomoć koju su im pružili – napose molitvom – da otkriju Božji trag u sebi, svećeničko zvanje. Spomenuo je potom kako nam mediji svakodnevno svjedoče da živimo u društvu koje je zauzeto ljudskim projektima i ne zanima se za Božje. Istaknuo je da nas današnja svetkovina sv. Petra i Pavla snažno podsjeća da je Isusov projekt o čovjeku postigao svoje puno ostvarenje u dvojici apostola i kako bi u Hrvatskoj trebalo za njega imati otvorenosti na svim razinama, napose u trenutku kad ulazimo u Europsku uniju. Dodao je da

su četvorica mladih kandidata za prezbiterski red poseban Božji projekt, da su prošli sličnim putem kao apostoli: čuli su Isusov poziv „pođi za mnom“, pročišćavali svoju slobodu tijekom bogoslovne formacije te danas u sakramentu svetoga Reda po služanju Crkve postaju dionicima Isusova naloga „idite po svem svijetu“.

Isusovo djelo

Istaknuo je pritom da je Isus prilikom odabira svojih apostola kao i današnjih ređenika imao svoje kriterije koji ne odgovaraju našim ljudskim: on ih je – premda slabe, nespretne, nesigurne – u svojoj suverenoj slobodi odabrao. Zapitao se potom može li Isus s takvima uspjeti, te zaključio kako je to moguće ako se dogodi u njima onaj preokret koji se zbija u Petru i Pavlu: Obrćenje kao djelo Duha Svetoga. Tek na blagdan Pedesetnice, dodao je biskup, Petar je potpuno postao dionikom Isusova djela, iznutra osposobljen za služenje spasenju, čovjek snažnog uvjerenja koji je za Isusa mogao položiti i život. Pojasnio je kako je Pavlov životni put bio nešto drugačiji, on je prvotno bio progonitelj kršćana, ali ga je Božja milost dotaknula unutarnjim svjetlom te se on snagom Duha Svetoga obratio, postao drugi čovjek, gorljivi svjedok Isusa Krista sve do položenog života za njega.

Tko sam ja?

Biskup je istaknuo kako kandidati za svećeništvo po sakramentu svetoga Reda, snagom istoga Duha postaju iznutra osposobljeni da djeluju u osobi Krista Glave. Dodao je da Isus i njima poput Petru i drugima učenicima, danas postavlja najvažnije

stojte na Kristovim polazištima služeći čovjeku

pitanje „Što kažete, tko sam ja?“ i da je u odgovoru na njega sva drama njihove osobe i smisla životnog puta kojim su krenuli. Pozvao je ređenike da danas mladenačkom slobodom i iskrenošću s Petrom ispovjedu vjeru: „Ti si Krist, Božji Pomazanik, Sin Boga živoga koji jedini ima riječi života vječnoga“. Još je kazao, kad čovjek prihvati Isusa Krista kao prvoga i najvažnijega u svome životu, onda se s njime događa najbolje i najviše, jer je po njemu uzdignut na najveće dostojanstvo.

Odvažno krenite

Spomenuo je ređenikima da ih Isus po sakramentu svetog Reda stavlja na sasvim posebno mjesto služenja u Crkvi i podsjetio na njegovu riječ u evanđelju da on na Petru – stijeni gradi svoju Crkvu, i da je danas u toj ulozi nasljednik sv. Petra, papa Franjo. Pojasnio je da Crkva nije ni Petrova ni Pavlova, već Kristova, da je oni stoga ne smiju svesti na osobne prohtjeve i ciljeve, nego u vremenu poljuljanih vrijednosti bistrinom vjere stajati na Kristovim polazištima i služiti čovjeku. Pozvao ih je da se ne obeshrabre zbog grješnosti i slabosti ljudi u Crkvi, da nastoje djelovati protiv te grješnosti i slabosti, ali nikada protiv ljudi ili protiv Crkve, jer oni su djelo Božje. Na kraju homilije biskup je ređenikima poručio: „Odvažno krenite na put na koji vas

šalje Isus Krist. Sjetite se njegovih riječi: Evo ja vas šaljem kao ovce među vukove, ali ne bojte se, ja sam pobijedio svijet. Vi po ređenju ulazite u dinamizam Isusov, u svijetu koji je protivan njegovu djelu. Dokle god budete ukorijenjeni u njega, sjedinjeni s njime, svaki dan u molitvi povezani s njime, s njime ćete i pobjeđivati. Neka u vama i po vama pobjeđuje Isusovo djelo u hrvatskome narodu. Budite služitelji one veličine i dostojanstva čovjeka koju mu može dati jedino živi i uskrslu Isus Krist!“

Čestitka jubilarcima

Na svršetku svete mise biskup je u ime svih svećenika, đakona i vjernika uputio četvorici zaređenih prezbitera čestitku i dodao: „Rekoh na početku današnjega slavlja da je Isus Krist u dvojici apostola, Petru i Pavlu pobijedio. Neka on pobijedi i u vašim životima“. Pozvao je sve okupljene da od danas molitvom i svakom drugom potporom prate mlade svećenike. Potom je čestitao i onim svećenicima koji slave jubileje, među kojima i Stjepan Benić u 77. obljetnici misništva i 101. godini života.

ŽUPNIK MATO TOKIĆ PROSLAVIO ZLATNI SVEĆENIČKI JUBILEJ

Revno obavljao župničku službu u Gradini i Bokšiću

Župa Bokšić proslavila je 29. lipnja svoje nebeske zaštitnike sv. Petra i Pavla. Svečanost toga dana uveličao je župnik Mato Tokić, svećenik Vrhbosanske nadbiskupije koji je sa župljanima i svećenicima Našičkog dekanata proslavio svoj zlatni misnički jubilej. Na početku slavlja pročitana je čestitka biskupa Antuna Škvorčevića u kojoj se kaže: „Zajedno s Vama radujem se pedesetoj obljetnici Vašega misništva te Vam bratski i od srca čestitam taj visoki jubilej. Zahvaljujem Vam za svećeničku vjernost koju ste posvjedočili i tijekom 16 godina svoga služenja u Požeškoj biskupiji. Gospodin Vas obdario svojim dobrima i udijelio nagradu obećanu vjernim slugama.“

Župnik Zdravko Radoš iz Oriovca u homiliji je protumačio Božju riječ, prikazao život jubilarca Tokića te potaknuo nazočne da mole za svećenike i nova duhovna zvanja. Za prinos darova Bokšićani su uz kruh i vino znakovito prinijeli grudu zavičajne derventske zemlje, kalež i misno odijelo. Na svršetku slavlja župljani su na srdačan način izrazili svećeniku zlatomisniku svoju zahvalnost.

Vlč. Mato Tokić došao je u Hrvatsku kao izbjeglica iz Bosne i Hercegovine u vrijeme Domovinskog rata te našao utočište u slatinskom kraju. Zagrebački nadbiskup Franjo Kuharić imenovao ga je župnikom u Gradini, a nakon utemeljenja Požeške biskupije biskup Antun Škvorčević imenovao ga je za župnika u Bokšiću. U ovim je župama vlč. Mato revno pastoralno djelovao, iskazao svoju zauzetost u obnovi i izgradnji novih crkvenih objekata, među kojima je i župni stan u Bokšiću.

VJERNICI POŽEŠKE BISKUPIJE NA ČELU S BISKUPOM NA PROSLAVI 300. OBLJETNICE KIPA GOSPE JUDSKE

Pripadnost Katoličkoj Crkvi nadilazi nacionalne i državne granice

Piše i snimio: Goran Lukić

U marijanskom svetištu Maria Jud (Márygyűd) na jugu Mađarske, 7. srpnja proslavljena je 300. obljetnica Gospi na kipa. Na slavlju je sudjelovao gotovo sav mađarski episkopat, a predvodio ga je ostrogonsko-budimpeštanski nadbiskup kardinal Péter Erdő. Iz susjedne Požeške biskupije je biskup Antun Škvorčević u pratnji kancelara Gorana Lukića, te Vlado Škrinjaric sa 150 hodočasnika iz Slatine koji su se pridružili Hrvatima iz Pečuha i južne Mađarske.

U pripravi za euharistijsko slavlje molila se sveta krunica na četiri jezika, među

kojima i na hrvatskom. Domaćin slavlja, pečuški biskup György Udvardy pozdravio je nazočne, spomenuvši i Hrvate na čelu s biskupom Škvorčevićem. Kardinal Erdő je na početku slavlja blagoslovio umjetnički izrađenu kopiju kipa Gospe judske. Prvo liturgijsko čitanje pročitano je na hrvatskom jeziku. U homiliji kardinal Erdő podsjetio je na povijest judskog svetišta i kipa te istaknuo kako je nakon osmanlijskog ikonoklazma kršćanski puk po kipu judske Gospe doživljavao blizinu Isusove Majke i iskazivao joj odanost te da je potom reformatorski ikonoklazam bio razlogom da su

prvotni kip franjevci prenijeli u Osijek, a nakon opasnosti, da je postavljen novi prije 300. godina. Tijekom slavlja Hrvati su još sudjelovali u molitvi vjernih, a za vrijeme svete pričesti pjevali su „Krist na žalu“.

Nakon svete mise biskup Škvorčević je s vjernicima iz Slatine pohodio judsku baziliku te s njima održao marijansku pobožnost u kojoj su pjesmom i molitvom iskazali Isusovoj Majci svoju odanost. Biskup je podsjetio nazočne kako su brojni Hrvati napose u vrijeme zajedničke hrvatsko-ugarske države i iz sadašnje Požeške

biskupije rado hodočastili u Jud, da je i u ovom svetištu na svoj način prisutna njihova srdačna odanost Mariji te da je današnje hodočašće Slatinčana svojevrsni nastavak spomenute povijesne povezanosti i svjedočenja blizine Hrvata Isusovoj Majci. Još je rekao kako neposredno nakon ulaska Hrvatske u puno članstvo Europske unije valja spomenuti da i judsko svetište, koje je tijekom dugog vremena okupljalo vjernike različitih naroda, snažno podsjeća na to da pripadnost Katoličkoj Crkvi nadilazi nacionalne i državne granice te da je kršćanska duhovna povezanost u temeljima Europske unije i da ona u njoj ima svoju čvrstinu i snagu koja nadilazi političku i gospodarsku povezanost. Dodao je da ovim hodočašćem u Jud svjedočimo upravo to europsko marijansko zajedništvo. Istaknuo je da je u tom smislu znakovito što je prošle jeseni više od 600 vjernika Pečuške biskupije hodočastilo u Voćin na početku Godine vjere. Hrvatske hodočasnike pozdravio je potom Franjo Pavleković, biskupski vikar Pečuške biskupije za pastoral, zahvalivši biskupu Škvorčeviću i Slatinčanima što su se pridružili slavlju u Marija Judu te najavio svoj dolazak na hodočašće u Voćin 21. kolovoza zajedno s judskim župnikom i voditeljem svetišta.

VOĆINSKA ŽUPA PROSLAVILA 10. OBLJETNICU KRUNJENJA GOSPINE SLIKE

Središnje biskupijsko slavlje bit će 21. kolovoza i 8. rujna

Na desetu godišnjicu krunjenja slike Gospe Voćinske, 7. lipnja, biskup Antun Škvorčević predvodio je u njezinu svetištu svečano euharistijsko slavlje. Ulazna procesija zaustavila se pred Gospinim likom te joj je biskup uputio pozdrav i molitvu zajedno s nazočnim voćinskim župljanima i drugim hodočasnicima. Pod-

sjetio je, kako je prije deset godina utemeljitelj Požeške biskupije, bl. Ivan Pavao II. za vrijeme svoga trećeg pastoralnog pohoda Hrvatskoj, 7. lipnja 2003. u Osijeku, okrunio lik Gospe Voćinske te kako smatra da je ta obljetnica prigoda u kojoj valja moliti Isusovu Majku da nam bude na pomoć u nastojanju oko oblikovanja svoga života po mjeri one ljubavi koja je u žrtvi njezina Sina na križu pobijedila smrt. Kazao je da nas na to potiče današnja svetkovina Presvetog Srca Isusova koja podsjeća da se Bog u Isusu Kristu objavio kao biće srca, da je njegova ljubav jedina moćna darovati smisao našem životu, a da je Marija u svojim svetištima služiteljica toga velikog dara.

Na početku homilije biskup je spomenuo kako je svetkovina Presvetog Srca Isusova ujedno i Svjetski Dan molitve za sve-

ćeničko posvećenje. Rekao je da je današnji dan posebna prigoda zahvaliti Isusu Kristu za ljubav njegova Srca i Isusovoj Majci za njezino dragocjeno služenje da se u nama nastani pobjedničko Isusovo djelo i da budemo njegov narod u našoj hrvatskoj domovini. Želimo zahvaliti i blaženom Ivanu Pavlu II. što je napose svojom patnjom bio svjedok Isusova križa. Postao nam je blizak kada je osnovao Požešku biskupiju, a još bliži kad je okrunio Marijin voćinski lik koji nas trajno potiče i hrabri da budemo ljudi nade, da se ne damo slomiti niti jednom nevoljom, da vjerujemo Isusu Kristu i njegovoj ljubavi koja ne dopušta da budemo izgubljeni - poručio je biskup. Središnja biskupijska proslava 10. obljetnice krunjenja Gospe Voćinske održat će se na hodočašćima idućega 21. kolovoza i 8. rujna.

MARIJANSKA HODOČAŠĆA U GODINI VJERE

“U Godini vjere na redovitim hodočašćima u naša marijanska svetišta želimo ponizno i javno, pred Bogom i ljudima, prošlošću i sadašnjošću ispovjediti cjelovitu vjeru Katoličke Crkve kojoj smo u ime Božje odlučili svjesno i slobodno pripadati.”

Biskup Antun Škvorčević, Poruka prigodom otvorenja Godine vjere

KLANJANJE U KATEDRALI U ZAJEDNIŠTVU S PAPOM FRANJOM

Molitva za jakost i ustrajnost u vjeri

Piše: Ivica Bošnjak • Snimio: D. Mirković

Na poziv Papinskog vijeća za promicanje nove evangelizacije, u požeškoj Katedrali organizirano je jednosatno klanjanje pred Presvetim Otajstvom u nedjelju nakon svetkovine Tijelova u Godini vjere, 2. lipnja u 17 sati, istovremeno s klanjanjem koje je imao papa Franjo u bazilici sv. Petra u Vatikanu i koje je održano u katoličkim crkvama diljem svijeta. Slavlje je u Katedrali predvodio biskup Antun Škvorčević sa svećenicima iz središnjih biskupijskih ustanova i iz Župe sv. Terezije Avilske uz sudjelovanje redovnica, svećeničkih aspiranata iz požeškog Kolegija, molitvene zajed-

nice „S Marijom za život“ i brojnih drugih vjernika, među kojima i mladi koji svake nedjelje imaju večernje klanjanje u Katedrali, pod vodstvom župnog vikara Ivica Bošnjaka i župnika Ivica Žuljevića. Biskup je na početku podsjetio vjernike da u ovom trenutku papa Franjo kleči pred Presvetim, da se sjedinjujemo s nasljednikom sv. Petra u tom znakovitom pobožnom činu i pridružujemo svima onima koji diljem svijeta u sabranosti srca zahvaljuju Isusu Kristu za trajnu euharistijsku prisutnost po kojoj izgrađuje svoju Crkvu. Kazao je kako je ovo slavlje u Godini vjere posebna prigoda u kojoj valja moliti za jakost i ustrajnost u vjeri, za taj dragocjeni dar onima koji je nemaju. Istaknuo je da požeška mjesna Crkva i tim putem želi posvjedočiti svoje duboko zajedništvo s rimskim biskupom i općom Crkvom.

Tijekom klanjanja mladi su upravljali Isusu Kristu evandeoske poklike, pjevali pjesme predvođeni instrumentalno-pjevačkim sastavom „Risu“ pod ravnanjem Ivica Rajkovače, vodili meditaciju o vjeri iz Apostolskog pisma pape Benedikta XVI. „Porta fidei“. Mješoviti katedralni zbor pod ravnanjem Alena Kopunovića Lege-

tina uključio se svojim skladbama, među kojima je snažno odjeknuo Mozartov „Ave Verum“. Nakane molitve vjernih iznosio je đakon Mario Večerić, na koje su se nadovezali svi molitvom za dar vjere. Biskup je zaključio klanjanje činom predanja nazočnih Isusu Kristu i blagoslovom s Presvetim. Na poticaj biskupa Škvorčevića u većini župnih crkava Požeške biskupije održano je slavlje klanjanja pred Presvetim u jedinstvu s papom Franjom.

DVADESETA OBLJETNICA ŽUPE BRODSKI STUPNIK

U duhu graničarske čvrstine i vjernosti

Župa Brodski Stupnik proslavila je 25. lipnja dvadesetu obljetnicu svoga osnutka. Svečano euharistijsko slavlje predvodio je biskup Antun Škvorčević u zajedništvu s domaćim župnikom Josipom Bogovićem te svećenicima Novokapelačkog dekanata na čelu s dekanom Antunom Prpićem. Svečanost je uvećala skupina mladih koja je tom prigodom primila sakrament svete Potvrde. Na početku slavlja župnik je uputio pozdrav biskupu i drugima nazočnima, podsjećajući

na dvadestogodišnji život župe u duhu graničarske čvrstine i vjernosti župljana. Svoju radost izrazili su i predstavnici krizmanika te biskupu poželjeli srdačnu dobrodošlicu. Biskup je pak u svojoj uvodnoj riječi kazao kako je i dvadestogodišnji život župe djelo uskrslog Gospodina koji već dvije tisuće godina po svetim sakramentima snagom svoga Duha ulazi u naše ljudske sudbine te u nama izgrađuje zajedništvo svoje pobjede nad smrću. Dodao je kako je znakovito da

Isus Krist o spomenutoj godišnjici župe po sakramentu svete Potvrde snagom svoga Duha ugrađuje skupinu stupničkih mladih u svoj živi organizam, Crkvu – te da je ovo slavlje snažno i duboko.

U homiliji je biskup na temelju svetih čitanja protumačio napose mladima kako je iznenađujuće što je svaki od njih nezasluženo pozvan u život te u svojoj jedinstvenosti i neponovljivoj osobi obdaren različitim sposobnostima Duha Svetoga po kojima se izgrađuje Crkva, zajedništvo Tijela Kristova i postaje dionikom božanskog života. Potaknuo ih je na ponos što pripadaju toj otajstvenosti Isusovoj stvarnosti u našoj hrvatskoj domovini i pozvao da na njegovu evandeosku riječ nastoje u svojoj mladoj župi živjeti čovjeka po modelu križa, da u slobodi koju im on daruje imaju sposobnost žrtvovati se za druge te tako budu ispunjeni smislom i pridonose ljudskijem društvu.

Nakon pričesti otpjevan je „Tebe Boga hvalimo“ i zajednički upućena molitva Isusu Kristu za dar vjere. Gospodin Ivan Mikez, župni suradnik od osnutka župe, na svršetku slavlja uputio je biskupu riječi zahvale i uručio darove. Biskup je pak zazvao Božji blagoslov na brodsko-stupničku župu i poželio da njezini vjernici rastu u zajedništvu vjere, nade i ljubavi Isusove Crkve u svojoj Požeškoj biskupiji.

KOMEMORACIJA NA SPOMEN-PODRUČJU CRNI POTOK

Veliki dio istine o komunističkim zločinima i danas se planirano skriva

Piše: Marija Pepelko • Snimio: Ivan Sporinski

Na spomen-području Crni potok, nedaleko Našica, održana je 19. lipnja komemoracija s misnim slavljem u znak sjećanja na žrtve komunističkog zločina prije 68 godina. Svetu misu predvodio je fra Ilija Vrdoljak, uz koncelebraciju našičkog župnika i gvardijana fra Dragutina Bedeničića i umirovljenog vlč. Josipa Kresića pred više stotina okupljenih domoljuba i vjernika-hodočasnika iz dvadesetak gradova.

U ime suorganizatora skup je pozdravio gradonačelnik Našica Krešimir Žagar i predsjednik našičkog Ogranka „Hrvatskog domobrana“ Željko Tomić

– Pobjednici si pripisuju pobjedu i pravo na pisanje povijesti, bez obzira na moralnost i način na koji su tu pobjedu ostvarili. Opijeni i zaslijepljeni pobjedom vjerovali su da im je sve dozvoljeno i da su oni gospodari života i smrti, oslobođeni morala i pravne odgovornosti. Njihovo nasilje bilo je znak da je nastupilo vrijeme terora i šutnje. Opašnost i strah za vlastiti život pretvorio se u šutnju i zatvorenost, nepovjerenje i bijeg u sebe ili iz Hrvatske. Pobjednici su izgledali nepobjedivi i vjera u promjenu izgledala je nemogućom. Trebale su proći sve ove godine patnje i šutnje, trebala je žrtva koju je Hrvatska platila krvlju svojih mučenika, sazreti da se iz nje rodi novi život i sloboda. Istina koja je bila zabranjivana i koja se krila, mo-

rala je doći na vidjelo. Ona je trebala reći što se to dogodilo, prokazati režim koji je planirano izveo te zločine i njihove izvršitelje. Mi znamo da se veliki dio te istine i danas planirano sakriva, onemogućuje i smišljeno krivo iznosi. Znamo jednako tako i da će za potpuniju istinu doći vrijeme jer istina se ne može sakriti. Ovo mjesto stradanja svjedoči nam o tome – kazao je fra Ilija Vrdoljak.

Dodao je kako njihovo stradanje i žrtvu ugrađujemo u naše kršćansko slavljenje Kristove žrtve, Njegove nepravredne osude i smrti. -Njihovu prolivenu krv neka On otkupi svojom ljubavlju i krvlju. Njegovo žrtvovanje i umiranje iz ljubavi neka i naše

žrtve čuva od mržnje i osvete. Isus je simbol svih nevino stradalih, On je Žrtva koja tumači, brani i iskupljuje svaku žrtvu. On je svjedok koji čuva istinu i ne dozvoljava da se ona zlorabi. Njemu danas želimo preporučiti sve one koji su ubijeni na ovome mjestu. Želimo moliti za mir onih koji su pali i počivaju u ovoj dolini i u Domovini koja je nikla iz žrtve svih onih koji su stradalili da bi ona uskrsnula i živjela u slobodi. Pobjeđeni su pobijedili i postali slobodni - naglasio je fra Ilija Vrdoljak.

Hrvatskom himnom, polaganjem vijenaca i paljenjem svijeća završena je komemoracija na Crnom potoku.

FORMACIJSKI SUSRET KATOLIČKIH MEDICINSKIH SESTARA

Ljubav daje pravi smisao patnji i smrti

Na blagdan Bezgrešnog Srca Marijina, 8. lipnja, u Virovitici je održan formacijski susret za članove Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara u Požeškoj biskupiji. Trećem susretu, u Godini vjere, domaćin je bio virovitički ogranak Udruge na čelu s predsjednicom Emilijom Jančevski.

U ime virovitičke podružnice HKLD-a susretu je nazočila tajnica dr. Sanea Mihačević. Susret je započeo predavanjem duhovnog savjetnika virovitičkog ogranka fra Vjekoslava Kocijana na temu „Sakramenti katoličke Crkve“.

– Sakramenti su vidljivi znakovi nevidljive Božje milosti i prisutnosti. Ustanovio

ih je sam Isus Krist - rekao je fra Vjekoslav, pojašnjavajući značenje i važnost svakog sakramenta zasebno.

Obrazlažući Bolesničko pomazanje istaknuo je da se „s misterijem patnje i trpljenja susrećemo osobito u bolesti, bilo vlastitoj ili tuđoj. Zbog neizvjesne budućnosti i straha od smrti, bolest može biti kušnja za našu vjeru i pouzdanje u Boga. -Međutim Isus Krist nam je pokazao da ljubav daje pravi smisao patnji i smrti. Stoga u trenucima kada više ništa ne možemo učiniti, možemo ljubiti. Naš stav ljubavi i povjerenja prema Bogu i samilosne ljubavi prema čovjeku suočenom s patnjom i smrću, daje vrijednost cjelokupnom našem življenju - poručio je fra Vjekoslav.

Na završetku izlaganja uslijedila su brojna pitanja i svjedočanstva u kojima su sestre iznosile svoja duhovna iskustva u radu s bolesnicima.

Nakon programa u dvorani, sudionici susreta razgledali su baroknu crkvu sv. Roka gdje su potom sudjelovali na zajedničkom euharistijskom slavlju. (Mira Ilić)

NOVI RASPORED SVEĆENIČKIH SLUŽBI U POŽEŠKOJ BISKUPIJI

Ovih dana određeni svećenici u Požeškoj biskupiji primili su dekrete biskupa Antuna Škvorčevića s novim rasporedom svoje službe.

Dražen AKMAČIĆ, razriješen službe župnika u Župi Uznesenja Marijina u Novoj Bukovici i dekana Slatinskog dekanata te imenovan ekonomom Požeške biskupije i ravnateljem Doma pape Ivana Pavla II. u Požegi.

Josip BOGOVIĆ, imenovan dekanom Novokapelačkog dekanata.

Ivica BOŠNJAK, razriješen službe župnog vikara u Župi sv. Terezije Avilske u Požegi te imenovan osobnim tajnikom požeškog biskupa i bilježnikom Biskupskog ordinarijata u Požegi.

Antun ČORKOVIĆ, imenovan kanonikom pokorničarom u Katedrali sv. Terezije Avilske u Požegi.

Boris DIVKOVIĆ, mladomisnik imenovan župnim vikarom u Župi Rođenja BDM u Kutjevu.

Stjepan ĐURIĆ, župnik Župe Rođenja BDM u Podravskoj Moslavini upućen na bolničko liječenje.

Branko GELEMANOVIĆ, razriješen službe župnika Župe sv. Antuna Padovanskog u Daruvaru.

Josip HOMJAK, razriješen službe osobnog tajnika požeškog biskupa i bilježnika Biskupskog ordinarijata u Požegi te imenovan župnim vikarom u Župi sv. Luke Evanđelista u Novskoj.

Anto IVIĆ, razriješen službe upravitelja župe sv. Marije Magdalene u Sopju te imenovan prefektom u Kolegiju Požeške biskupije i vršiteljem dužnosti predstojnika Katehetskog ureda.

Josip KLARIĆ, razriješen službe privremenog upravitelja Župe Kaptol i imenovan župnikom iste župe te arhiđakonom Katedralnog arhiđakonata.

Dragoslav KOZIĆ, razriješen službe župnog vikara u Župi rođenja BDM u Kutjevu te imenovan župnim upraviteljem Župe Rođenja BDM u Podravskoj Moslavini.

Josip KRPELJEVIĆ, imenovan dušobrižnikom u Općoj županijskoj bolnici u Požegi.

Mario MATIJEVIĆ, razriješen službe prefekta u Kolegiju u Požegi i bilježnika Biskupskog ordinarijata u Požegi te imenovan upraviteljem Župe Uznesenja Marijina u Novoj Bukovici.

Mario MAZANIK, mladomisnik imenovan župnim vikarom u Župi Blažene Djevice Marije u Novoj Kapeli.

Mario MESIĆ, mladomisnik imenovan župnim vikarom u Župi Bezgrješnog začeća BDM u Novoj Gradiški.

Ivan NIKOLIĆ, po isteku petogodišnjeg mandata u službi ekonoma Požeške biskupije i ravnatelja Doma pape Ivana Pavla II. u Požegi imenovan župnikom Župe Preobraženja Gospodnjeg u Bučju.

Marko PIŠONIĆ, razriješen službe župnika Župe Preobraženja Gospodnjeg u Bučju i službe kanonika pokorničara u Katedrali sv. Terezije Avilske u Požegi te imenovan župnikom Župe sv. Antuna Padovanskog u Daruvaru.

Pavle PRIMORAC, upućen na daljnje liječenje uz službu pastoralnog suradnika u Župi sv. Leopolda Mandića u Požegi.

Antun PRPIĆ, razriješen službe dekana Novokapelačkog dekanata te imenovan arhiđakonom Posavskog arhiđakonata.

Zvonimir p. ŠEREMET, razriješen službe dušobrižnika u Općoj županijskoj bolnici u Požegi.

Mladen ŠTIVIN, župnik Župe Pohoda Marijina u Voćinu imenovan dekanom Slatinskog dekanata.

Augustin TAŠIĆ, razriješen službe župnog vikara u Župi Blažene Djevice Marije u Novoj Kapeli te imenovan upraviteljem Župe sv. Marije Magdalene u Sopju.

Mato TOKIĆ, razriješen službe župnika u Župi sv. Petra Apostola u Bokšiću i stavljen na raspolaganje svome vrhbosanskom nadbiskupu.

Žarko TURUK, razriješen službe predstojnika Katehetskog ureda Požeške biskupije te stavljen na raspolaganje dijecezanskom biskupu.

Željko VOLARIĆ, župnik Župe sv. Josipa u Vrbju imenovan dekanom Novogradiškog dekanata.

Mario VEČERIĆ, mladomisnik imenovan župnim vikarom u Župi sv. Terezije Avilske u Požegi.

Milan VIDAKOVIĆ, imenovan dekanom Novljanskog dekanata.

Dražen ZRILE, razriješen službe župnog vikara u Župi Bezgrješnog začeća BDM u Novoj Gradiški te imenovan upraviteljem Župe sv. Petra Apostola u Bokšiću.

BISKUP PRIMIO DJELATNIKE VOJNOG ORDINARIJATA

Ni u vojsci kršćanin ne smije iznevjeriti čovjeka kao sliku Božju

Piše i snimio: Goran Lukić

Od 3. do 6. lipnja u Emovcima kraj Požege održao se redoviti susret djelatnika Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj. Primio ih je 4. lipnja biskup Antun Škvorčević. Upoznao ih je s poviješću Požege i okolice, napose s utemeljenjem Požeške biskupije. U starodrevnoj crkvi sv. Lovre predvodio je za njih svetu misu u zajedništvu s Josipom Stanićem, vikarom za pastoral Vojnog ordinarijata, dr. Ivanom Dugandžićem, duhovnim voditeljem susreta, Željkom Volarićem, vojnim kapelanom u Požegi, kancelarom Goranom Lukićem,

tajnikom Josipom Homjakom te četvoricom požeških đakona. Biskup je vojnim djelatnicima kazao da želi zajedno s njima u svetoj misi moliti kako bi mogli služiti hrvatskim vojnicima da nakon što su bili pobjednici u obrambenom ratu, budu to i na razini svojega osobnog života, što u njima može ostvariti samo pobjednik nad smrću, Isus Krist.

U homiliji je biskup istaknuo kako nam liturgijska čitanja predstavljaju obična i redovita ljudska životna stanja: Tobi je oslijepio padom lastavičijeg izmeta u oči, njegova žena Ana o tom ima svoja tumačenja te pri-

govara da mu ništa ne vrijedi njegova vjera u Boga, a u evanđelju farizeji i Herodovci postavljaju Isusu zamku u vezi plaćanja poreza caru. Biskup je istaknuo kako Tobijeva veličina leži u tom što on svjedoči kako i u najvećoj nevolji i patnji treba ostati vjeran Bogu te djelovati u skladu s poštenom savješću. U Isusovu odgovoru da caru valja dati carevo, a Bogu Božje, biskup prepoznaje mudro razlikovanje, ali i povezanost dvaju područja ljudske stvarnosti. Upozorio je da Isusov argument kako caru treba dati porezni novac jer je na njemu njegova slika upućuje na to da je čovjek slika Božja te da on pripada samo njemu. Istaknuo je da to ima snažnu poruku za djelovanje u društvu, čijoj organizaciji pripada vojska i policija, da u tim službama kršćanin ne smije iznevjeriti čovjeka kao sliku Božju, vlastitu čast i poštenje, da dajući caru carevo, uvijek mora ostati vjeran Bogu. Dodao je kako spomenuto Isusovo načelo vrijedi i za djelovanje u drugim javnim službama. Pozvao je prisutne na molitvu da se u Hrvatskoj, napose ulaskom u puno članstvo Europske unije ne izgube tradicionalne vrijednosti. Podsjetio je kako i iz nedavne naše prošlosti možemo učiti da je snaga hrvatske države bila prvenstveno u vjernosti njezinih građana Bogu i poštenju, što je na poseban način očitovala većina hrvatski vojnika u domovinskom ratu, noseći krunicu oko vrata.

OPROŠTAJ S MATURANTIMA KATOLIČKE GIMNAZIJE U POŽEGI I VIROVITICI

Odlazite ispunjeni znanjem i ljubavlju

Piše: Zvonimir Zelenika

Upredvečerje šesnaeste obljetnice utemeljenja Požeške biskupije, 4. srpnja u Dvorani sv. Terezije Avilske u Požegi, održana je oproštajna svečanost s trećim naraštajem maturanata Katoličke gimnazije. Maturanti su na početku otpjevali *Gaudemus igitur* pod vodstvom prof. Marije Brblić, a potom ih je prof. Josip Katić poimnično predstavio. Okupljenim maturantima i njihovim gostima obratili su se razrednici Katarina Soldo Obućina i Miroslav Paulić te ravnatelj Gimnazije Robert Mokri koji je istaknuo da se škola trudila sve četiri godine učenicima dati vrhunsko znanje ali i odgoj. Ohrabrio ih je da ni u svom budućem školovanju ne sustaju u dobrom pristupu i radu.

- Oni koji trebaju puno znati, imaju klasičarski duh i duh katoličke škole. Vjerujem da ćete taj duh s ponosom nositi i isticati, svjedočiti tko ste, odakle ste i da ćete u tom duhu rasti kao i naša domovina Hrvatska – poručio je ravnatelj Mokri. Zahvalio je svim djelatnicima škole, roditeljima maturanata i svima onima koji su im pomogli u procesu njihovog rasta i dozrijevanja.

Okupljenima se potom obratio škole

biskup dr. Antun Škvorčević. -Dragi maturanti, naučili ste puno toga te iz Katoličke gimnazije nosite u život znanje. Ali vi niste samo um, nego ste i bića srca, u koja se tijekom vašeg školovanja nastojalo unositi svjetlo Božje, istinu da vi u ovoj našoj Hrvatskoj zemlji niste neki slučajni prolaznici ispod zvijezda, nego djelo velikoga Božjeg nauma ljubavi koja vas je smislila i pozvala u život. Vaši profesori pokušavali su vam približiti tu istinu o vama u Isusu Kristu. Jer kad mjerimo tko smo u njemu, otkrivamo da je on Sin Očev koji je za nas položio život i da smo mi za Boga dragocjena bića, da je njegova ljubav smisao i snaga našeg postojanja. I koliko ste dopustili da ta istina uđe u vas, toliko danas odlazite ne samo ispunjeni znanjem, nego i ljubavlju Božjom u dubini svoga bića, sviješću o svom dostojanstvu. Zahvaljujem vam što ste imali otvorena srca i što ste uz učenje nastojali usvajati Božju objavu i što ste u njoj razumjeli sebe, svoju veličinu i smisao. To je jedna od najvažnijih posebnosti naše katoličke škole! Hvala svima koji su vam bili dobri i hvala vama što ste bili dobri. Odlazi-

te, ali ostajete upisani u srca onih s kojima ste proveli četiri godine u našoj Gimnaziji i u biskupovu srcu, koji vas je pratio molitvom. Bog vas blagoslovio na vašem daljnjem putu. Ostanite mladi ljudi ispunjeni smislom i u svjetlu Božjem gledajte cilj prema kojem ste krenuli te unesite u naše društvo puno dobra i plemenitosti. Čestitam svima na uspjehu, a osobito najmaturantu, koji će za nagradu tijekom svoga studija primati našu Biskupijsku stipendiju – poručio je biskup Škvorčević.

Potom je učenicima Stjepanu Prpiću, Mateju Čuže, Ivoni Janković i Mateju Filipoviću uručio Sveto pismo te čestitao na odličnom uspjehu u sve četiri godine školovanja, a profesori su nagradili učenike koji su postigli uspjehe na natjecanjima. Za najmaturanticu proglašena je Anamarija Kit. Riječi zahvale Bogu, profesorima i djelatnicima škole izrekli su maturanti Ana Marija Kit i Stjepan Prpić.

U Katoličkoj klasičnoj gimnaziji u Virovitici održana je 27. lipnja svečanost podjele svjedodžbi maturantima kojoj je nazočio biskup Škvorčević.

Biskup primio novog požeško-slavonskog župana

Biskup Antun Škvorčević primio je 24. lipnja u Biskupskom domu Alojza Tomaševića, novog požeško-slavonskog župana. Čestitao mu je na povjerenju koje su mu građani iskazali na izborima te poželio cijelom županijskom vodstvu Božji blagoslov u radu za opće dobro u okolnostima označenima poratnim nevoljama, općom gospodarskom krizom i stanjem zatečenim u Županiji. Župan je biskupu prikazao određene gospodarske

projekte oko kojih se trudi od početka svog mandata i predstavio viziju onoga što će nastojati provesti tijekom mandata. Razgovarali su o pitanjima vezanima za školstvo, napose Katoličku gimnaziju, o projektima na kulturnoj razini i mogućnosti usklađenog djelovanja na tom području kao i o socijalnim problemima. Razmotrena je konkretna suradnja na ostvarenju određenih projekata. Biskup je spomenuo kako je pri tom potrebno poštivati različitost razina s kojih djeluje Županija i Biskupija i ujedno naglasio da obje institucije djeluju za dobro istoga čovjeka te da je u tom smislu moguća i potrebna njihova međusobna suradnja. Istaknuo je važnost uspostave snažnije komunikacije Požege i Županije s drugim dijelovima Hrvatske, napose onih koji su u sastavu Požeške biskupije i iz kojih vjernici u različitim prigodama posjećuju Požegu. Na susretu je bio nazočan i Robert Mokri, ravnatelj Katoličke gimnazije u Požegi. (J.H. • Snimio: Josip Homjak)

Bivši župan Aladrović pohodio biskupa

Biskup Antun Škvorčević primio je 6. lipnja Marijana Aladrovića, dosadašnjeg požeško-slavonskog župana. Župan je upoznao biskupa s promjenama u vodstvu županije i sa svim onim što su dosadašnji županijski dužnosnici nastojali ostvariti tijekom četiri godine svoga mandata. Biskup je zahvalio županu što je vršio svoju službu tako da je izbjegavao sukobe te promicao odnos poštovanja i suradnje među različitim osobama i ustanovama pa tako i prema Crkvi, kao i za ono što je u teškim okolnostima Županije nastojao ostvarivati za dobro građana. Napose je zahvalio za razumijevanje koje je iskazivao prema katoličkim školama, omogućivši da Požeška biskupija dobije prikladan prostor za svoj Odgojno-obrazovni centar u Požegi. (J.H.)

SUSRET RODITELJA KATOLIČKE OSNOVNE ŠKOLE U POŽEGI

Roditelji, zauzimajte se za pravo na odgoj djece u skladu sa svojom savješću

Piše: Ivica Žuljević • Snimio: V. Marić

U prostorijama Katoličke osnovne škole u Požegi održan je 29. svibnja sastanak svih roditelja učenika škole prigodom završetka nastavne godine. Prisutne roditelje i sve učiteljice, učitelje i djelatnike škole pozdravio je ravnatelj Ivica Žuljević, zahvalivši im na svesrdnoj brizi za svoju djecu koju su očitovali tijekom čitave školske godine. Ukratko ih je upoznao s događajima do završetka nastave te istaknuo kako u Godini vjere kao škola želimo na svetkovinu Tijelova javno u procesiji s Presvetim posvjedočiti vjeru, zatim da će 10. lipnja biti misa zahvalnica u Katedrali prigodom završetka školske godine te koncert 12. lipnja u Katedrali u predvečerje blagdana sv. Antuna. Pozvao je roditelje da sudjeluju na tradicionalnom završnom susretu i druženju u Velikoj te i na taj način doprinesu izgradnji još čvršćeg zajedništva između roditelja i škole.

Na susretu je bio i biskup dr. Antun Škvorčević koji je u pozdravu izrazio roditeljima poštovanje i zahvalnost za lju-

bav i žrtvu koju ugrađuju u svoju djecu, za suradnju sa školom u njihovu odgoju i obrazovanju. Podsjetio ih je na specifične odgojne ciljeve katoličke škole kojima je polazište i temelj evanđeoska antropologija i sustav vrijednosti na kojem je izgrađena europska uljudba. Naglasio je kako katoličkoj školi nije cilj samo posredovanje znanja, nego odgoj koji povezuje um i srce te promiče mudrost, pomažući djeci da pravilno primijene svoje znanje. Spomenuo je globalizacijske procese praćene ideologijama koje stavljaju u pitanje brak i obitelj, stvaraju određenu vrijednosnu prazninu i nesigurnost te je pozvao nazočne roditelje da se u demokratskoj slobodi organizirano zauzimaju za pravo na odgoj djece u skladu sa svojom savješću i za vrijednosti braka i obitelji, kako su to ovih dana učinili mnogi u Hrvatskoj potpisujući peticiju inicijative „U ime obitelji“ ili Francuzi demonstrirajući u Parizu. Istaknuo je potrebu stvaranja čvrste povezanosti među svima onima u Hrvatskoj kojima je stalo

do budućnosti njihove djece i domovine. Spomenuo je da ta povezanost ne smije biti usmjerena protiv bilo koga, nego za vrijednosti koje predstavljaju istinski temelj budućnosti. Na svršetku susreta biskup je rekao roditeljima da im zadaje svojevrstu domaću zadaću: zajednički se dnevno pomoliti s djecom kako bi svoj brak i obitelj, napose poteškoće stavili u odnos s Bogom i tako duhovno bili snažniji.

Proslava sv. Lovre, zaštitnika Biskupije i Caritasa

U subotu, 10. kolovoza slavimo svetkovinu sv. Lovre, prvog zaštitnika Požeške biskupije i njezina Caritasa. Središnje euharistijsko slavlje u požeškoj crkvi sv. Lovre predvodi toga dana u 10,00 sati križevački biskup msgr. Nikola Kekić u zajedništvu s dijecezanskim biskupom Antunom. Na slavlje su uz svećenike, redovnike i redovnice, požeške vjernike pozvani caritasovi volonteri iz svih naših župa koji će nakon mise imati kratki program u Dvorani sv. Terezije Avilske. Njima će se pridružiti i oni koji su tijekom prošle školske godine od Požeške biskupije primali stipendiju.

Biskup primio požeškog gradonačelnika Neferovića

U Biskupskom domu u Požegi, biskup Antun Škvorčević primio je 18. lipnja novoga požeškog gradonačelnika Vedrana Neferovića s kojim su u pratnji bili dogradonačelnici Mario Pilon i Darko Puljašić. Gradonačelnik Neferović izložio je biskupu program rada nove gradske uprave i težište njezina djelovanja na gospodarskom i drugim područjima. Razgovarali su o nastavku i poboljšanju dosadašnje suradnje Biskupije i Grada na područjima od zajedničkog interesa. Biskup je upoznao gradonačelnika s biskupijskim nastojanjima na karitativnom, školskom i kulturnom području te se zauzeo za bolju suradnju i koordinaciju s Gradom u tom pogledu. Poželio je gradonačelniku i njegovim suradnicima uspješan rad za opće dobro svih građana Požege. Na susretu je sudjelovao i generalni vikar Josip Devčić. (J.H.)

Duhovne vježbe za vjeroučitelje i odgajateljice u vjeri

Domu sv. Augustina u Velikoj od 4. do 6. srpnja održane su duhovne vježbe za vjeroučitelje i odgajateljice u vjeri Požeške biskupije. Vodio ih je don Damir Stojić, studentski kapelan u Zagrebu, na temu „Teologija tijela Kristova - Crkva i uloga vjeroučitelja“. Na početku sve je pozdravio Žarko Turuk i poželio vjeroučiteljima uspješne dane duhovne sabranosti. Voditelj duhovnih vježbi među ostalim je podsjetio da je svatko od nas krštenjem postao članom Crkve i primio poslanje biti svjedokom Isusa Krista, ali da je to posebno povjereno vjeroučiteljima u suradnji s biskupima i svećenicima. Na temelju Pavlove poslanice Efežanima istaknuo je kako se u kršćanskom braku između muškarca i žene sakramentalno očituje i ostvaruje ljubav Krista prema Crkvi. Dodao je kako je po učenju bl. Ivana Pavla II. s time povezana i teologija tijela. Don Stojić je na kraju poručio vjeroučiteljima da nisu pozvani prvenstveno biti uspješni, nego vjerni i sveti jer tada je Bog u njima uspješan. (Lj.M. • Snimila: Lj. Marić)

AKCIJA CARITASA POŽEŠKE BISKUPIJE „RAZMJENI I DARUJ“

Pomoć roditeljima u nabavi školskih knjiga

Caritas Požeške biskupije po peti puta organizirao je 27. lipnja akciju razmjene i darivanja školskih udžbenika i pribora pod nazivom „Razmijeni i daruj“. Akcija kojoj je cilj da učenici osnovnih i srednjih škola, koji posjeduju udžbenike od prošle godine, razmijene ili daruju onima kojima su ti udžbenici potrebni, odvijala se ispred požeške Katedrale.

– Kada je prije pet godina biskupijski Caritas pokrenuo ovakvu akciju, ona je bila jedinstvena u Hrvatskoj. Pokazala se vrlo uspješnom tako da smo s njome nastavili. Na ovaj način želimo pomoći roditeljima i njihovoj djeci, pogotovo danas kada je teška gospodarska situacija, da besplatno dođu do potrebnih školskih knjiga. Zbog velikog interesa morali smo i produžiti akciju – istaknuo je Goran Lukić, v.d. ravnatelj biskupijskog Caritasa.

Da je ova akcija velika pomoć roditeljima posvjedočila je i Branka Pivac iz Požege, majka sedmero djece od kojih je četvero školaraca. – Donijela sam knjige od trećeg i osmog razreda, a tražim za drugi i četvrti razred. I prije sam dolazila na ove razmjene i mogu reći da je ovo super akcija jer sam puno novaca uštedjela. Ovo mi dobro dođe, posebno u ovim vremenima – kazala je gospođa Pivac.

Preuzeto s www.icv.hr, Virovitički list

Na razmjenu knjiga mnogi su stigli i iz okolnih mjesta. Među njima je bila i Katica Mišić iz Kaptola, majka troje školaraca. – Ovo je jako dobro jer na neki način možemo pokloniti knjige koje nam ne trebaju i pronaći one koje nam trebaju – kazala je Katica.

Dvjestotinjak roditelja i učenika razmijenilo je odnosno darovalo udžbenike i drugi školski pribor, a za ovu prigodu Caritas je donirao tridesetak školskih torbi.

Akciji su organizacijski pomogli Caritasovi volonteri te mladi iz požeških župa sv. Terezije Avilske, sv. Leopolda Mandića i sv. Ivana Krstitelja iz Vidovaca. Nakon završetka akcije preostali donirani školski udžbenici biti će na raspolaganju građanima u prostorijama Caritasa u Vukovarskoj ulici svakog radnog dana od 9 do 13 sati. (Lj. Marić • Snimio: Duško Mirković)

Dan Katoličke klasične gimnazije u Virovitici

Veliki uspjeh učenika na državnim natjecanjima

Katolička klasična gimnazija u Virovitici svečano je 16. svibnja obilježila Dan škole. Proslava je započela euharistijskim slavljem u crkvi sv. Roka, koje je predvodio Ivica Žuljević, upravitelj Odgojno-obrazovnog centra Požeške biskupije. Liturgijskom slavlju nazočili su ravnatelj, profesori i djelatnici Katoličkih gimnazija Požeške biskupije i Katoličke osnovne škole u Požegi, učenici i njihovi roditelji te ostali uzvanici.

Svečani je program nastavljen u Kazalištu Virovitica gdje su učenici izveli komediju Lud, zbunjen, Neron, nastupili sa školskim zbor pod vodstvom prof. Perice Mihaljevića te primili nagrade za ovogodišnje uspjehe. Katolička je klasična gimnazija u Virovitici ove školske godine ostvarila iznimne rezultate, kako na županijskim, tako i na državnim natjecanjima. Osobito je ponosna na dva državna prvaka, Marina Kutnjaka, učenika prvog razreda koji je osvojio prvo mjesto na državnome natjecanju iz hrvatskoga jezika te na maturanta Luku Tripala, državnoga prvaka iz grčkoga jezika.

Navedeni učenici, osim što su državni prvaci, sudjelovali su i na više državnih natjecanja. Tako je učenik Marin Kutnjak osvojio i šesto mjesto na državnome natjecanju iz matematike te osmo mjesto na

državnome natjecanju iz geografije, dok je maturant Luka Tripalo osvojio dva treća mjesta i to iz hrvatskoga jezika te latinskoga jezika. Uspjehom na državnim natjecanjima istaknuli su se i učenici Leo Fel (2. r.) te Zrinka Slamić (1. r.). Leo Fel sudjelovao je na državnome natjecanju iz povijesti, dok je Zrinka Slamić sudjelovala na državnome natjecanju iz hrvatskoga jezika. Novinarska se skupina, pod vodstvom prof.

Sunčane Voronjecki, predstavila svojom radijskom emisijom Sedam veličanstvenih na ovogodišnjoj državnoj smotri LiDraNo. Svima spomenutima nagrade je uručio ravnatelj Ivica Šoh i upravitelj Centra Ivica Žuljević.

Nakon dodjele nagrada, svečani je program obilježavanja Dana škole nastavljen u prostorima Gimnazije na prigodnome domjenku.

HODOŠAŠĆE DJELATNIKA POŽEŠKE I ŠIBENSKE KATOLIČKE ŠKOLE U SVETIŠTU SV. JOSIPA

Nasljedovati vjeru i hrabrost sv. Josipa

Piše: Ivica Žuljević • Snimio: V. Marić

Djelatnici požeške i šibenske Katoličke osnovne škole na čelu sa svojim ravnateljima Ivicom Žuljevićem i s. Mandicom Starčević hodočastili su 18. lipnja u svetište svoga nebeskog zaštitnika, sv. Josipa u Karlovcu. Ondje su ih dočekali ljubazni domaćini na čelu s upraviteljem svetišta Alojzijem Burjom. Središnji hodočasnički čin bila je sveta misa koju je predvodio Roko Glasnović, tajnik šibenskog biskupa Ante Ivasa, a koncelebrirao je Ivica Žuljević i Božo Škember, ekonom Šibenske biskupije. Prvo je čitanje navijestila vjeroučiteljica Jasna Krstanović, a drugo učiteljica Lucija Lucić iz Požege, dok su molitvu vjernika predvodili djelatnici iz Šibenika. Don Roko je u homiliji progovorio o sv. Josipu, njegovoj vjeri i hrabrosti. Rekao je da sveti Josip nije jedan od najvećih svetaca samo po nekakvoj hijerarhiji, nego po tome što je bio odabran od Boga da bude Isusov ovozemaljski otac i zaštitnik kao i zaručnik Bogorodice Marije. Govorio je i o današnjim obiteljima, njihovim brigama i strahovima te je svima

poručio da se ne boje biti sveti Josip svoga vremena. Na završetku misnog slavlja ravnatelj Žuljević predvodio je molitvu Litanija sv. Josipu.

Potom su hodočasnici posjetili staru gradinu Dubovac, slikoviti dvorac iz 13. stoljeća, jedan od najljepših i najbolje sačuvanih spomenika feudalnog graditeljstva Hrvatske, kojem su Frankopani dali današnji izgled renesansnog kaštela s gotičkim elementima. Slijedio je objed i ugodno druženje tijekom kojega je ravnateljica šibenske Katoličke osnovne škole s. Mandica uručila Požežanima prigodni dar i pozvala ih da posjete Šibenik.

Program je nastavljen posjetom franjevačkoj crkvi Presvetog Trojstva i samostana s razgledavanjem galerije starih umjetnina i crkvenih predmeta, koje je predstavio gvardijan fra Franjo Tomašević. Franjevač-

ki samostan s crkvom Presvetoga Trojstva uz vojne palače na središnjem gradskom trgu oblikuje i danas skladnost, arhitektonsku i spomeničku vrijednost povijesne jezgre grada Karlovca.

Po završetku ovog posjeta djelatnici katoličkih škola puni lijepih dojmova krenuli su svojim kućama, uz čvrstu odluku da ovakvi susreti neće biti rijetkost.

Djelatnici dviju škola u Svetištu sv. Josipa u Karlovcu

LJETNI SUSRETI MINISTRANATA U VELIKOJ

Radionice novih duhovnih zvanja

Piše i snimio: Zvonimir Zelenika

U Domu sv. Augustina u Velikoj održani su rekreativno duhovni susreti ministranata Požeške biskupije. Od 18. do 21. lipnja boravili su učenici sedmih i osmih razreda, od 25. do 28. lipnja učenici petih i šestih razreda, dok je treći ciklus bio rezerviran za ministrante srednjoškolskog uzrasta. Uz druženje, sportska natjecanja i društvene igre ministrianti su u dopodnevnom satima sudjelovali u radionicama i katehezama u kojima su imali priliku bolje upoznati svoje mjesto u Crkvi i produbiti znanje o ministrantskoj službi, dok je popodne bilo rezervirano za zajedničko moljenje krunice i euharistijsko slavlje. Susret su vodili vlč. Daniel Engelman, povjerenik

za pastoral ministranta, i vlč. Mario Matijević, povjerenik za duhovna zvanja Požeške biskupije, zajedno sa svećeničkim aspirantima požeškog Kolegija.

– Određeni broj mladića koji su prijašnjih godina pohađali susrete, osjetilo je duhovni poziv i krenulo putem svećeništva. Za ovakve susrete možemo reći da su radionice novih duhovnih zvanja. Kroz njih se ministrianti uče uzajamnom poštovanju, bratskoj ljubavi i pobožnosti. S poštovanjem i ljubavlju se odnose prema svojim svećenicima. Sve je to pomoć ministrantima da otkriju Božji poziv u njihovim srcima – kazao je vlč. Matijević.

Matej Štefanac iz Župe Kraljice Svete

Krunice u Novoj Gradiški već je šest godina ministrant.

– Sljedeće školske godine planiram se upisati u prvi razred Elektrotehničke i ekonomske škole u Novoj Gradiški. Na susret sam došao zbog promišljanja o samom ministriranju i našoj ulozi u liturgijskim slavljinama, naravno i zbog druženja i molitve. Ovo mi je drugi put da sam na susretu i oduševljen sam. Idemo na bazene, ali ne zaboravljamo svetu misu u kojoj svi sudjelujemo svojom pjesmom i sviranjem i tako na kraju dana zahvaljujemo Bogu. Nadam se da ću i sljedeće godine doći – kazao je Matej.

Dominik Gubić iz iste župe također već iza sebe ima šest godina ministrantskog staža. – Ovo mi je drugi puta da sam na ovakvom susretu. Bilo mi je lijepo prošle godine pa sam opet došao. Volim se družiti i upoznavati druge ministrante iz naše biskupije. Nadam se da ću doći i iduće godine – poručio je Dominik.

Caritasova akcija „Žetva“

U tijeku je tradicionalna akcija Caritasa Požeške biskupije „Žetva“ u kojoj će se na razini župnih Caritasa prikupljati pšenica. Na otkupnim mjestima svatko će imati prigodu svoj dio pšenice ostaviti za Caritas. – Smisao Caritasa jest upravo u tome da bude most od onih koji su primili prema onoj braći i sestrama koji su trenutno u potrebi. Sva-ki, pa i najmanji dar nepovratno snaži nadu i rađa ljubav koja beskrajno oplemenjuje i obogaćuje onoga koji prima, a još više onoga koji dariva – poručuje vlč. Goran Lukić, v.d. ravnatelja biskupijskog Caritas.

BISKUPIJSKI SUSRET MINISTRANATA U VOĆINU

Po ministrantskom služenju Bogu vi rastete

Piše: Zvonimir Zelenika

u vjeri i postajete veliki u srcu

Susret ministranata Požeške biskupije u Godini vjere održan je 22. lipnja u Voćinu. Po dolasku u svetište mladi hodočasnici ophodom oko Marijina lika uputili su joj molitveni pozdrav te su se potom pridružili prigodnom programu koji je započeo molitvom i uvodnim riječima Maria Matijevića, biskupijskog povjerenika za duhovna zvanja. Potom su svećenički aspiranti iz požeškog Kolegija kratkim igrokazima prikazali život i obraćenje svetog Pavla te mogućnost obraćenja mladih danas. Uslijedilo je predstavljanje četvorice đakona koji će biti zaređeni za svećenike da bi potom zajedno molili Molitvu za duhovna zvanja.

Zahvala za služenje

Poslije kratkog odmora, svečanom procesijom u kojoj je uz biskupa Antuna Škvorčevića i brojne svećenike sudjelovalo više stotina ministranata, započelo je svečano euharistijsko slavlje. Po ulasku procesije u crkvu biskup je uputio pozdrav Gospi Voćinskoj pred njezinim likom. -Ovo je lijep i svečan dan u Voćinu. Vi se u svojim župama redovito odijevate u ministrantske haljine i zajedno sa svojim svećenicima u procesiji ulazite u crkvu k oltaru. Danas ste se u Voćinu odjenuli u ta ista ministrantska odijela i zajedno s biskupom i svećenicima svrstali u ulaznu procesiju da biste kao predstavnici svih dijelova naše biskupije bili služitelji Isusove žrtve ljubavi za nas na oltaru ovog Marijina svetišta. Dragi ministranti i ministrantice, zahvaljujem vam za to svjedočanstvo i za vaše redovito služenje u župama te potičem da mu ostanete vjerni – poručio je biskup.

Dragocjena služba

U homiliji se biskup sjetio svoje mladosti i dana kada je i sam bio ministrant te se zapitao kako se to postaje ministrantom? U odgovoru na to pitanje poslužio se svetopisamskim tekstom iz Prve knjige o Samuelu koja govori o izmoljenom dječaku Samuelu kojega je majka povela u Hram i povjerila svećeniku Eliju kako bi zajedno s njime slavio Boga. Protumačio je da napose trebamo zahvaliti danas roditeljima što potiču svoju djecu da rado idu u crkvu kako bi uz svećenike služili Kristu kod oltara te kazao ministrantima: „To je dragocjena i lijepa služba. Recimo stoga zajedno: „Bože, hvala ti što sam ministrant!“ Protumačio je potom kako je dječak Samuel bio u Hramu pozoran na Božji govor i pojasnio da je jedan od najsnažnijih događaja kad netko čuje Božji glas. Kazao je kako u povijesti ljudskih osluškivanja Božjeg govora Marija ima sasvim posebno mjesto te da nas ona potiče i u ovom svojem svetištu da je nasljedujemo. Naglasio je da se Marija u današnjem evanđelju predstavlja kao djevojka koja s Bogom razgovara, pita ga i traži objašnjenja da bi mu potom u punoj slobodi rekla: „Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!“

Marija kao uzor

Biskup je podsjetio kako sama riječ ministranti na hrvatskom znači službenici, baš onako kako je Marija sebe nazvala, te da im je ona uzor kakvi to trebaju biti. Protumačio im je kako je ona bila službenica sva srcem, poslušom i životom okrenuta Bogu i bližnjemu te dodao da kad god netko djeluje nesebično, usmjeren prema drugima, napose Bogu, živi vjeru i ljubav te po njima najdublje ostvaruje svoje postojanje. Osvrnuo se na razne glasove koji se mogu čuti u našoj domovini te kazao da je Hrvatska najljepša po ljudima koji u njoj čuju Božji glas i slijede ga te da se to događa napose u svećeničkom i redovničkom zvanju. Na kraju je homilije biskup Škvorčević ministrantima poručio kako se slično zbiva i u ministrantskom služenju Bogu, po kojem oni rastu u vjeri i postaju veliki u srcu. Čestitao im je na revnom vršenju te službe i sudjelovanju na današnjem hodočašću u Voćin.

Nakon homilije Robert Mokri, biskupski delegat za bogoslove predstavio je Roka Ivanovića iz Župe Duha Svetoga u Đulovcu, koji je pred biskupom i okupljenom zajednicom izrekao svoj „Evo me“ i bio primljen među kandidate za svete redove đakonata i prezbiterata. Svi nazočni popratili su ovaj čin molitvom u kojoj su zamolili da netko između njih bude pozvan u svećeničko ili redovničko zvanje. Četvorica đakona predvodila su potom četiri članka Apostolskog Vjerovanja, nakon kojih su ministranti pjesmom vapili „Umnoži nam vjeru!“

Poslije svete pričesti svi ministranti su se uključili u Molitvu za dar vjere, a biskup ih je zatim povjerio Isusovoj Majci. Završnom procesijom ministranti su oživjeli perivoj voćinskog svetišta te ljepotu svoga zajedništva ovjekovječili i zajedničkim fotografiranjem. Potom su blagovanjem, pjesmom, kvizom i sportskim igrama nastavili druženje u obližnjem parku.

ZAHVALNO EUHARISTIJSKO SLAVLJE SREDNJOŠKOLACA U POŽEGI

Nije dovoljno da ste samo ljudi znanja, nego i odgojene savjesti

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Duško Mirković

Zahvalno euharistijsko slavlje za proteklu školsku godinu predvodio je 12. lipnja u požeškoj crkvi sv. Lovre biskup dr. Antun Škvorčević. Na slavlju su sudjelovali učenici i djelatnici Katoličke gimnazije u Požegi na čelu s ravnateljem Robertom Mokrim, a pridružili su im se i djelatnici i učenici drugih srednjih škola iz Požege predvođeni svojim ravnateljima i vjeroučiteljima.

– Vi ste na kraju jedne školske godine u kojoj ste puno učili o prirodnim zakonima

spomenutog uvida, on ne može sam sebi dati niti je proizvesti već da je to Božji dar, te da za njega trebamo moliti i na njemu biti zahvalni.

Osvrnuo se na Pavlovu tvrdnju da je Sinajski Zakon služba mrtvog slova, a Isusov zakon Duha služba života, jer Mojsijev Zakon propisuje ono što ne smijemo činiti, a Isusov Duh osposobljuje za ono što trebamo činiti. Rekao je da nam Duh ponajprije daje razumjeti sebe u svjetlu Božje isitne,

i mogli upoznati da je stvarnost oko vas organizirana. Ali, ukoliko ne dođete do toga da postoji Duh koji je temelj te organiziranosti i daje joj smisao, ostat ćete na površini – poručio je biskup na početku homilije. Oslanjajući se na navještenu Božju riječ pojasnio je da postoje vještine koje čovjek može svojim vježbanjem usavršiti, ali da ljudske sposobnosti, moć duha po kojoj dolazi do

a potom i zakonitosti svijeta u tom istom Duhu te osposobljuje da se njima možemo služiti na dobro. Pojasnio je učenicima da zakonitosti koje su učili u školi mogu tumačiti na način mrtvog slova te ono što su spoznali upotrijebiti da što bolje organiziraju sustave zla, ili će se izdići iznad toga svjetlom Duha u svojoj savjesti i znanje upotrijebiti na dobro, služeći smislu kojem ih uzdiže Duh. Podsjetio ih je kako nije dovoljno da budu samo ljudi znanja, nego i ljudi odgojene savjesti po kojoj će moći u životu mudro primjenjivati ono što su naučili. Kazao je kako smo sudionici određene drame i u našem društvu kad Parlament i druge mjerodavne ustanove uvode zakone u kojima je zanemarena savjest, kojima nedostaje mudrost, ne promiču istinski civilizirano društvo i ljudsko dostojanstvo.

Na svršetku slavlja, nakon što je otpjevan „Tebe Boga hvalimo“ i izmoljena Molitva za dar vjere, biskup je poručio srednjoškolcima da nakon što su Bogu rekli hvala, treba reći hvala i njihovim roditeljima, čija je žrtva i ljubav ugrađena u njih. –Želio bih reći hvala vašim ravnateljima, učiteljima, profesorima i svim djelatnicima u školama, posebno vjeroučiteljima koji vam pomažu da duhovno rastete – kazao je biskup zahvalivši i nazočnim svećenicima, đakonima, zboru Glazbene škole i drugim pjevačima te svima koji su uveličali slavlje.

MISA ZAHVALNICA POŽEŠKIH OSNOVNOŠKOLACA U KATEDRALI

I učitelji trebaju zahvaljivati Bogu za svoje učenike

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Duško Mirković

Učenici Katoličke osnovne škole te ostali požeški osnovnoškolci predvođeni svojim učiteljima i ravnateljima okupili su se 10. lipnja u Katedrali kako bi misnim slavljem zahvalili Bogu za dobra koja su primili tijekom minule školske godine. Slavlje je predvodio Josip Devčić, generalni vikar Požeške biskupije.

Na početku slavlja Devčić je sve pozdravio u ime biskupa dr. Antuna Škvorčevića i svoje osobno ime. Podsjetio je kako su Isusovi učenici branili djecu da pridruže Isusu, a on im je rekao da puste malene k njemu jer je njihovo kraljevstvo nebesko. –Isus je znao i da tako mala djeca puno shvaćaju i razumiju. Pokušajmo čuti što nam to danas Isus ima reći – pozvao je djecu predvoditelj slavlja.

U homiliji je Devčić podsjetio kako je Bog svakome od nas dao neke talente na kojima mu trebamo zahvaliti. Naglasio je da škola nije samo ustanova u kojoj se uči o različitim stvarima, nego je ona mjesto gdje se kroz odgoj stvara cjelovita osoba. Podsjetio je da nam je Bog dao savjest u kojoj je upisano što je dobro, a što nije, što je grijeh, a što krepost. Upozorio je kako se u dačkoj dobi javlja ljubomora zbog toga što je netko drugi dobio bolju ocjenu ili je pohvaljen.

– Ljubomoru već sada moramo čupati iz svoga srca pa priznati da nisam dobio

dobru ocjenu jer sam bio lijen ili možda nemam te darove, ali zato imam drugi dar gdje ću se pokazati. Grijeh je i ako se pretvaramo, a posebno ako se pravimo važni. Takve drugi ne vole, nego onoga koji sve prihvaća i sve podjednako voli – upozorio je Devčić. Na kraju je pozvao učitelje da Bogu zahvale na učenicima koji su im podarili kako bi ih izgrađivali te ih upozorio da uvijek nastoje biti pravedni prema njima jer je nepravda ono što ih najviše boli.

– Zahvaljujem vam, dragi učitelji, za svaku vašu žrtvu i strpljivost. Zahvaljujem se vama, dragi daci, što pokušavate biti strpljivi i sabrani te ispuniti ono što od vas očekuje dragi Bog, vaši roditelji i Domovina, a to je da budete ljudi znanja, stvaralaštva, otvorenosti i iskrenosti prema Bogu i čovjeku – poručio je Devčić.

Na kraju svete mise Ivica Žuljević, ravnatelj Katoličke osnovne škole, zahvalio je predvoditelju slavlja te svima koji su na njemu sudjelovali.

ANA MATKOVIĆ, ČASNICA HV, PSIHOLOGINJA I HAGIOASISTENTICA

Stvoritelj nema druge ruke i srce nego naše kako bi došao čovjeku

Razgovarala: Ljiljana Marić • Snimio Duško Mirković i privatna arhiva

Nakon završene Gimnazije u Požegi upisala je studij psihologije u Zagrebu. Po završetku studija, a zaposlenjem u MORH-u, završila je i Časničku školu te danas radi kao časnik za vojnu psihologiju u požeškoj vojarni. Educirala se i u području zlostavljanja i zanemarivanja djece te u kognitivno-bihevioralnoj terapiji. Kao stručni suradnik vodila je radionice u Obiteljskom centru te predavala psihologiju u Katoličkoj klasičnoj gimnaziji u Požegi. Kao predavač sudjeluje u Tečaju pripreve za brak. U braku je pet godina. Majka je trogodišnje djevojčice.

Vodila dječji zbor

*Kako se živjela vjera u Vašoj obitelji i kako ste odgajani?

– Odgojena sam u katoličkoj obitelji, u kojoj sam poticana na molitvu, nedjeljnu misu te sudjelovanje u župskoj zajednici. Vrijeme došašća i korizme bilo je osobito jer smo svakodnevno molili krunicu s djedom i bakom.

*Tko je imao presudan utjecaj na Vašu vjeru?

– Moja pokojna baka je jednostavno živjela vjeru i svojim primjerom mi usadila ljubav prema vjerskom životu i čitanju životopisa svetaca koji su me hrabрили da svoj život ispunim smislom. Vrlo važan utjecaj imao je i moj župnik iz djetinjstva koji me uključio u rad u župi, najprije u čitače, a potom, na poticaj moje majke, na učenje sviranja kod sestara Milosrdnica. Potaknuo me na osnivanje dječjeg zbora, koji sam, uz brojne druge aktivnosti s mladima, vodila do svog odlaska na fakultet, što je utjecalo na moju povezanost sa župom i Crkvom. Susreti i razgovori s časnim sestrama dodatno su me oblikovali i učvršćivali u vjerničkom životu. Odlaskom na fakultet, smanjivala se moja povezanost sa župom što je vodilo i mojoj

mlakosti u vjeri. Vjeru treba stalno istraživati kao i sebe. Do ovih spoznaja došla sam zahvaljujući i predavanjima prof. Tomislava Ivančića. Primjenjujući na sebi dobivene spoznaje, upoznala sam i naučila prihvatiti sebe onakvu kakva jesam i to me dovelo do konkretnog iskustva vjere, što je utjecalo da svjesno i gorljivo nastavim put vjere.

Vjera je putovanje

*Istinski živjeti vjeru u svakom je vremenu teško pa tako i danas. Kako Vama to uspijeva na poslu, obitelji te u svakodnevnom životu?

– Današnje društveno okruženje znatno otežava življenje autentičnog katoličkog života i mnogima, osobito mladim ljudima, takvo stanje predstavlja teret. No, da bi se živjelo vjeru, nužno je poznavanje vjerskih sadržaja da bi se umom i voljom prihvatio nauk Crkve. Izobrazbom u hagioterapiji te osobnim rastom, shvatila sam kako vjera najprije traži spoznaju, a zatim odluku i djelovanje. Življenje vjere je putovanje, hodanje, a znamo da svako putovanje iziskuje napor i zato istinski živjeti vjeru nije lako, ali se isplati jer svako pozitivno iskustvo ohrabruje, raduje i potiče na uvijek nove korake. Osobna pozitivna iskustva su mi motivacija za ustrajnost na putu vjere. Nastojim biti prisutna uz druge, pomagati im u svakom trenutku, ohrabrivati ih da u svakoj životnoj situaciji gledaju u dobro. Na radnom mjestu svjedočim vjeru kroz odgovorno ponašanje i djelovanje. U župi sudjelujem u pisanju za Pastoralni listić. Djelovanjem nastojim biti Isusov svjedok jer kako je L. N. Tolstoj rekao “čovjek koji ispovjeda Kristov nauk nalikuje na čovjeka koji nosi svjetiljku pred sobom, na duljem ili kraćem štapu: svjetlo je uvijek pred njim, i uvijek ga potiče da ide naprijed i iznova otkriva

Ana Matković, 32-godišnja župljanka požeške Župe sv. Leopolda Mandića, časnica je HV, diplomirana psihologinja i hagioasistentica. Rođena je u Slavonskom Brodu, a odrasla s roditeljima i dva brata u župi Bučje.

pred njim novi, primamljiviji, osvijetljeni prostor”.

Kako pomoći čovjeku?

*Kako ste postali hagioasistentica i na koji način pomažete drugima?

– U potrazi za odgovorima tko je to čovjek, koji mu je smisao i kako pomoći čovjeku u njegovim patnjama, došla sam do saznanja o hagioterapiji i uključila se u izobrazbu i formaciju. Misao jedne hagioasistentice kako „Stvoritelj nema druge ruke, srce i noge nego naše kako bi došao čovjeku patniku“ duboko mi se utisnula u svijest i ona mi je bila poticaj da se, usprkos poslovnim i obiteljskim obvezama, odlučim biti Njegova produžena ruka za ovaj svijet. Svoje slobodno vrijeme posvetila sam radu s osobama patnicima, a uz individualnu pomoć, sudjelujem u organiziranju i održavanju tribina, pišem članke nastojeći donositi znanstvenu istinu da je čovjek projekt i kako je potrebno razviti svoju zanemarenu duhovnu dušu.

*Kako prakticirate svoj vjerski život?

– Čovjek ne može davati ljudima, a da sebe ne ispuni u društvu Prijatelja. Kontinuirano radim na sebi čitanjem ili slušanjem duhovnih sadržaja te promišljanjem o njima. Svakodnevno čitam Bibliju i molim, nedjeljom i tijekom tjedna odlazim na sv. misu, redovito se ispovijedam. Prisustvujem pobožnostima, osobito prema zaštitniku moje župe, sv. Leopoldu Mandiću.

OSMEROČLANA OBITELJ STJEPANA I ANE ĐURIĆ IZ CERNIKA

Djeca su Božji blagoslov u kojem imamo sve

Piše i snimila: Višnja Mikić

razred srednje škole u Novoj Gradiški, kuharski smjer. Marija je završila 4. razred osnovne škole. Kod kuće je glavna troipol-godišnja Karla i najmlađi Martin.

Život je Božji dar

– Puno puta mi ne bude lako, ali volim djecu jer su Božji dar, radost i blagoslov. Radim u bolnici kao medicinska sestra – primalja i često u svoje ruke primam život. To su posebni trenuci. Taj prvi plač, to malo stvorenje koje ugleda svijet, to je nešto posebno. Volim svoj posao i svu novorođenu djecu, a kako onda ne bih voljela našu djecu. Prekrasan je osjećaj biti majka. Mnoge žene se boje poroda i dojenja, ali ja tvrdim da svaki porod obnavlja ženu. Pa djeca su blagoslov, a kad imamo Božji blagoslov, imamo sve – ističe Ana.

Stjepan, koji radi kao skladišni radnik u Poljoprivrednoj ljekarni, nakon posla rado pomaže supruzi, a kada ona radi u suprotnoj smjeni od njega preuzima njezinu ulogu, pazi na djecu, posebno na Martina. –Dogodi se ponekad da moramo oboje biti odsutni od kuće. U tim situacijama spremno u pomoć priskaču susjedi i hvala im na tome – poručuje Stjepan koji je sa suprugom prošao i bračni vikend što im je bilo jedno prekrasno iskustvo.

Svi sve stignu

Iako je puna kuća djece, Đurići sve stignu. Djeca pomažu mami Ani u vrtu i tati u voćnjaku, čuvaju braću i sestre, pokazuju zadaće. Uz sve to, mama Ana je čitač u župnoj crkvi. Bernard je bio ministrant 6 godina, sada je član Frame, odlazi na susrete framaša i na franjevačke „hodove“. U cerničkom HPD „Tomislav“ jedno vrijeme je svirao tamburicu. Bernarda je svojevrmeno također svirala u „Tomislavu“, sada

je framašica u Zadru. Marija je članica dječje folklorne skupine KUD-a „Cernik“.

Od skromne Bernarde, koja je jedva pristala fotografirati se sa svojim rado-vima, saznali smo kako je svake godine sudjelovala na „Domijadi“, natjecanjima đачkih domova, gdje je osvajala nagrade i visoka mjesta, pa i na državnoj razini. Trenutno priprema radove i za prijemni ispit u Splitu.

Susreti i hodočašća

Mlađi Đurići rado odu na „Međunarodni festival mladih“ u Međugorje, ali i na naša biskupijska hodočašća. Ani se veoma sviđa susret obitelji s brojnom djecom, koji se održava uz blagdan Velike Gospe u Voćinu. Posebno joj je drago što na ovom susretu s obiteljima bude i otac biskup. Inače, u obitelji se puno mole sv. Antunu Padovanskom i Majci Božjoj. Anina teta bila je časna sestra u Sarajevu preko 30 godina i u vrijeme rata radila je ondje kao viša medicinska sestra - instrumentarka. Umr-la je prije dvije godine. Đurići su sigurni da moli i za njihovu obitelj, da budu čvrsti u vjeri i da hrvatske obitelji ostanu zdrava jezgra i rasadnik života. Ana redovito čita biskupijski list „Zajedništvo“, zatim „Glas koncila“ i „Hagioterapiju“. Kad sve poslove uvečer završi, duhovno štivo ju odmara.

Ispričavamo joj se što smo omeli pri-preme za Petrovo. Đurići kažu da je nji-ma kirvaj i svečani ugođaj kad su svi za stolom, a ima ih dosta. Inače, sva rodbina je u Cerniku ili vrlo daleko od njega, tako da nema posebnih priprema za ovaj dan. Sretni su što ih ima i što ih Bog prati svojim blagoslovom. A da je tako, potvrđuje i malo statistike: Anina majka Katica do sada ima dvadesetoro unučadi i jedno praunuče. To je blagoslov i najveće bogatstvo.

Krajem lipnja posjetili smo obitelj Đurić u Cerniku. Vrijeme, pomalo ne-zgodno: dva dana prije Petrova, zaštiti-nika cerničke župe, kad svi imaju puno posla, a par sati prije odlaska Bernarda na more, gdje će tijekom ljeta konobariti i tako priskrbiti koju kunu sebi te pomoći roditeljima, braći i sestrama. Međutim, dočekala su nas nasmijana lica i iskrena dobrodošlica svih: supružnika Stjepana i Ane i njihovih šestoro djece.

Stjepan (50) i Ana (45) nisu se bojali života te su spremno od Boga primili tri prekrasne kćeri i tri jednako lijepa i dobra sina. Posljednjeg, Martina, starog 19 mjeseci, krstio je biskup dr. Antun Škvorčević.

Bernarda, najstarija kći, završila je upravo srednju školu primijenjene umjetnosti u Zadru i priprema se za prijemni ispit na akademiji u Splitu, jer voli umjetnost i željela bi upisati smjer „restauracija“. Tri godine je primala biskupijsku stipendiju i za to je obitelj neizmjer-no zahvalna.

Bernard je završio je srednju školu, konobarski smjer i odlazi raditi na Maslenicu, gdje je pronašao sezonski posao. Poslije ljeta želi upisati 4. stupanj, pa bi nakon toga pošao i na fakultet. Voli struku, prilično poznaje njemački i engleski jezik. Malo će tijekom ljeta zaraditi, još bolje svladati jezike. Antun je završio 1.

OBITELJSKO GOSPODARSTVO BRANKA I LJUBICE VIDO IZ GRABARJA

Od višnje rade vrhunsko desertno vino, džemove i pekmez

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Duško Mirković

Obitelj Ljubice (48) i Branka (47) Vido iz sela Grabarja, koje pripada Župi Svih Svetih Požeške Sesvete, po mnogo čemu je posebna. U 28 godina braka obitelj je podarila osam života što bi bio već dovoljan razlog da predstavimo ovu izuzetnu obitelj.

Ljubica unatoč brojnoj obitelji već 28 godina radi kao službenica u pošti u susjednom Jakšiću. Branko je radni staž započeo u kutjevačkom kombinatu, ali nažalost rat ga je primorao da s 24 godine napusti svoju mladu obitelj i ode braniti domovinu. Nakon povratka iz rata nastavlja raditi kao časnik u požeškoj vojarni gdje je prije deset godina umirovljen. Uza sve to stvorili su i uzorno obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo.

Deseteročlana obitelj

Obitelj je od početka odlučila da će svu hranu koju je moguće, proizvoditi na obiteljskom imanju. –Prvotni je cilj bio proizvodnja za našu kuću jer nahraniti ovakvu družinu nije jednostavno. Supruga i ja smo se dogovorili da ne smijemo dozvoliti da nam djeca ikada osjete da su bili gladni ili željni nečega. Višak smo prodavali i povećavali svoju proizvodnju. Od prvoga dana djece smo učili da svatko u obitelji mora nešto doprinijeti – objašnjava Branko.

Ljubica dodaje da je važna organizacija te da sav posao obavljaju zajedno s djecom, od najmanjeg devetogodišnjeg Antuna

preko godinu dana starije Amalijske, srednjoškolaca Ivana i Šimuna do Branimira, Jasmine, Marine i najstarijeg oženjenog 28-godišnjeg Darka. Gotovo svatko od njih ima i nekog kućnog ljubimca za koje su se naučili brinuti od najranijeg djetinjstva. U lijepom i urednom dvorištu pored cvijeća i zelenila nalaze se i mačke, pas, ždrijebe, kunići, patke, guske, kokoši, zečevi, koze, ovce te krmače i svinje koje obitelj uzgaja i za prodaju. –Krenuli smo s tri krmače, sada ih imamo 30. Tovim oko 150 svinja, a hranu za njih uglavnom sami proizvodimo – objašnjava Branko koji se nada da će netko od djece naslijediti taj posao. Jedan od sinova je završio za veterinarskog tehničara, ali, nažalost, posla nema, pa svoje znanje sada upotrebljava na obiteljskom imanju.

Srebro za vino

Ono s čime se obitelj Vido posebno ponosi to je njihovo desertno vino do višanja. Na ovogodišnjem županijskom natjecanju u Kaptolu za svoje su vino dobili srebrnu medalju što im je donijelo veliki poticaj za daljnji rad. Kada su prije deset godina posadili hektar voćnjaka, oko 400 stabala višanja te 300 šljiva nisu ni slutili da će se ikada početi baviti proizvodnjom voćnog vina. –Za višnju smo se odlučili jer smo znali da ona ovdje uspijeva. Nekad je u selu ispred svake kuće bilo nekoliko stabala višanja, a ni bez šljive se nije mogla naći ni jedna kuća. Tada se višnja otkupljivala i to je bio prvi prihod koje je seosko domaćinstvo dobivalo. Tama kada su višnje došla u prvi pravi rod i kada su trebale donijeti zaradu dugo-

dila se tuča. Zbog toga su sve bile u drugoj klasi što je značilo da je trebamo prodati po kunu i pol za kilogram. Bilo je to potpuno neisplativo jer smo samo beračima morali platiti kunu za kilogram. Tada smo odlučili da ćemo od nje napraviti vino iako o tome nismo imali pojma – objašnjava Branko.

Iako je prve godine vino bilo, kako kažu, katastrofa, ubrzo su uz pomoć stručnjaka, literature i vlastitog iskustva uspjeli doći do vrhunske kvalitete. A da je tako, potvrda je i srebrna medalja. Ima, kažu, još nekih stvari koje trebaju dotjerati, a nakon toga i zlatna medalja će biti uhvatljiva.

–U tom vinu vidimo budućnost. Uz vino pravimo i pekmez i džem. Shvatili smo da nema zarade od poluproizvoda već da sami trebamo preraditi svoju sirovinu. Uz dobar marketing očekujemo da ćemo to uspjati dobro plasirati – objašnjava Branko.

Ljubica dodaje da su uvijek išli korak po korak te da nikada nisu ulazili u dubioze jer njihovoj brojnoj obitelji treba sigurnost.

Poticaj biskupa

Iako se ovim danima zna raditi od zore do ponoći, nedjelja je za ovu obitelj svetinja. Tada se nastoje posvetiti djeci i odmoriti. Nedjeljna sveta misa je obavezna.

–Naše zadnje dvoje djece, Antuna i Amalijske, krstio je naš biskup Antun Škvorčević. To nam je bio veliki poticaj za daljnji život. Svaka njegova riječ koja je bila upućena nama kao roditeljima bila je nešto što čovjek mora doživjeti i treba se toga jako često prisjećati da bi mogao svaki dan izdržati – kaže Ljubica.

Branko dodaje da im je to dalo snagu da ne odustanu. –Jedno vrijeme smo imali čak četiri ministranta. Sin koji je završio srednju školu i sin koji je išao u sedmi razred zajedno su ministrirali. Kada čovjek dođe u crkvu i na oltaru vidi svoju djecu, to mu daje snagu jer vidi da su na dobrom putu – objašnjava Branko koji je sa suprugom u zajednici bračnih susreta.

–Prije sedam godina bilo smo na bračnom vikendu na kojem smo doživjeli nešto izuzetno lijepo što bismo svakom preporučili. U ovom ludom vremenu čovjek teško vidi prave smjernice života, a ova zajednica je nešto što nam pomaže da mi to vidimo – poručuje Ljubica.

PRIJE 35 GODINA OSNOVANA ŽUPA KRISTA KRALJA U REŠETARIMA

Brojni suradnici pomažu da župa aktivno živi svoj duhovni život

Piše: Višnja Mikić • Snimili: Višnja Mikić, Foto studio „Z“ i arhiv župe

Župu Krista Kralja u Rešetarima, u Novogradiškom dekanatu, početkom 1978. godine osnovao je kardinal Franjo Kuharić, jer je naselje brojčano raslo i ukazala se potreba za novom župom.

Prema riječima župnika preč. Luke Slobodanaca, radi velikih duhovnih potreba vjernika, godine 1977. osnovana je najprije samostalna kapelanija Rešetari, u čijem je sastavu i filijala Bukovica. Za upravitelja je imenovan sadašnji župnik koji je do tada bio novogradiški kapelan. Župa je odmah duboko zaživjela u puku oba naselja. - Prvih godina se krstilo preko 60 djece, vjenčavalo najmanje dvadesetak parova, umiralo daleko manje nego se rađalo. Vjeronauk je polazio oko 370 školske djece, ali su i mladići i djevojke bili obuhvaćeni vjerskom poukom. To su bila vremena procvata župe. Čini se da je stiglo vrijeme stagnacije, što zbog Domovinskog rata i poraća, a što zbog iseljavanja. Osjećaju se sve vrste krize, od ekonomske, moralne do materijalne, pa čak i vjerske - ističe Slobodanac koji ipak očekuje svjetlo na kraju tunela, novu nadu, prožetu onom, uskršnjom.

Hrvatski sveci i blaženici

Rešetaračka crkva građena je 1968. godine, ali kao filijalna. Do tada je postojala crkva Rođenja Ivana Krstitelja na mjesnom groblju, ali zbog potrebe za većim sakralnim prostorom, zauzimanjem tadašnjeg novogradiškog župnika Mirka Bjelića, izgrađena je današnja crkva. Župnu crkvu od 1997. godine resi prekrasni mozaik „Krist, koji pokazuje put“, akademskog kipara Ante Starčevića iz Zagreba. Na mozaiku su među ostalim i proslavljeni likovi hrvatskog naroda: bl. Alojzije Stepinac, sveci Nikola Tavelić, Leopold Bogdan Mandić i Marko Križevčanin, bl. Ozana Koterska, sluga Božji Franjo Kuharić, kardinal Vinko Puljić te kraljica Katarina Kotromanić Kosača i kraljica Jelena.

Aktivna "živa krunica"

U filijali Bukovici živi 200 vjernika u 45 obitelji. Tu je kapelica Male Gospe, koja se pokazala pretijesnom za slavljenje mise, ali za novu filijalnu crkvu nije bilo moguće naći prostor. Župnik je jednom zgodom nosio kroz selo lik Gospe Fatimske. Ugledavši je, jedna mještanka je uzviknula: "Evo nama naše Gospe! Došla je tražiti plac!" Za nekoliko dana kupljeno je zemljište, nikla je nova crkva Rođenja BDM. Župnik Slobodanac kaže kako je u župi nešto manje od 2 450 vjernika. Ove godine bilo je 28 prvopričesnika i 39 krizmanika. Veoma je aktivna molitvena zajednica Djelo za duhovna zvanja Požeške biskupije. Svake nedjelje u župnoj crkvi je euharistijsko klanjanje, a od osnivanja župe, vjernici su članovi „žive krunice“. Župa je podarila tri svećenika te redovnice koje pripadaju zajednici Naše Gospe (noterdamke) i Pohoda Marijina. Iz župe je i kandidatica kod Sestara milosrdnica.

Brojni vrijedni suradnici

Župnik je okružen vrijednim suradnicima. Vjeroučiteljica, Vesna Vlaović članica je ŽPV, pomaže u župnoj katehezi i organizaciji liturgijskih slavlja i drugih aktivnosti u župi, radi u OŠ Ante Starčevića. Alojz Cindrić član je ŽPV, lektor i čitač, prigod-

no uređuje pano ispred župne crkve. Ističe dobru posjećenost misama i uključivanje župljana u sve aktivnosti. Đurđa Slišurić dvadesetak godina pjeva u velikom zboru, čitač je, a Zdravka Bušić je članica pastoralnog vijeća i zbora. Antun Maričević preko 30 godina pjeva u zboru, član je Djela za duhovna zvanja i velika pomoć župniku u svemu. Matej Majetić je ministrant i desna ruka župniku u različitim aktivnostima te sudionik susreta ministranata u Voćinu i Velikoj. Barbara Kovačević (15) članica je zbora i čitač u župi dok je Krešo Kovačević nezamjenjivi i maštoviti aranžer.

Veliki je zbor 36 godina vodila i ljubav ugrađivala, danas pokojna orguljašica, Franciska Mikočević. Zbor sada vodi studentica Glazbene akademije u Osijeku, Ivana Bušić. Dječji zbor je kvalitetno vodila Ana Turkalj, djelatnica novogradiške Osnovne glazbene škole, a danas to čini mlada supruga i majka troje djece Iva Pereglin.

Izvrсна suradnja župe, općine i škole

Zahvaljujući župniku te nekadašnjem ravnatelju rešetaračke škole Dušku Batalu i načelniku općine Alojzu Kovačeviću uspostavljena je sjajna suradnja župe, škole i općine, koju su nastavili sadašnji ravnatelj Tihomir Batalo i načelnik Zlatko Aga.

Župnik je most koji to sve uspješno povezuje, kaže vjeroučiteljica Vesna Vlaović, pa je tijekom godine puno zajedničkih aktivnosti i manifestacija kroz koje se župa, općina i škola prožimaju.

Uz sva biskupijska hodočašća, vjernici župe Rešetari često su hodočastili na Trsat i u Mariju Bistricu, a župnik svoje ministrante i mlade zborashe često „počasti“ izletima u Veliku. Ovog ljeta će oba zbora, zahvaljujući pomoći župljanke Mirjane Zubović, koja puno čini za župu i župnika, hodočastiti Gospi od utočišta u Aljmaš.

SVEČANI GODIŠNJI KONCERT U KATEDRALI

Na tragu duhovne i glazbene tradicije baroka

Piše: Sanja Najvirt • Snimio: Duško Mirković

Da je barokna Katedrala sv. Terezije Avilske, koja se spominje 250. obljetnice svoje posvete, široko prepoznato stjecište glazbeno umjetničkih, a nadalje duhovnih vrednota koje su oblikovale kulturni identitet požeških prostora, iznova je potvrdio i ovogodišnji svečani antunovski koncert u Požegi. Organiziran je u povodu 250. obljetnice posvete Požeške katedrale. Zato je u samo predvečerje blagdana sv. Antuna Padovanskog dobila dostojnu glazbenu posvetu u najraskošnijim stranicama barokne glazbene baštine. I to već uvodnim stavkom 'The Occasional Oratorija' Georga Friedricha Handela u čijoj se teškoj i složenoj baroknoj partituri glasovita psalma 'Laudate pueri Dominum' okušala mlada gošća - sopranistica Tanja Ruždjak.

Djelo velikana engleskog baroka izazovan je poduhvat i za mnogo iskusnije pjevače, no sigurnost i lakoća interpretacije samo je podcrtala ono što kritičari tvrde o Ruždjakovoj kao izvanserijskom pjevačkom talentu. Oduševljenje je dugim pljeskom podijelila i publika, ali i komisija uglednih glazbenih pedagoga pred kojima je ujedno polagala svoj diplomski ispit.

Zahtijevan repertoar

Na programu se našla i njemačka barokna škola, naravno u svojem najsajnijem predstavniku Johannu Sebastianu Bachu i to kantatom iz 'Lobet Gott' iz Himmelfahrt oratorija s požeškim Katedralnim zborom pod ravnanjem maestra Alena Kopunovića Legetina.

- Zahtijevan je ovo repertoar i za zbor, ali uz puno vježbe i ovako iskusne goste - glazbenike, ništa nije nemoguće. Ovo je prava posveta baroknom glazbenom stilu i kroz Komorni orkestar s tipičnim baroknim instrumentarijem. Ugoštili smo cijeli niz prvorazrednih izvođača poput čembalista Krešimira Hasa s njegovim sjajnim

instrumentom, violinistica Vlatke Peljhan, Natalije Anikeeve, Magde Skaramuce, Viktorije Gubo, oboista Jelene Đapić i Ivana Božića, timpanista Frana Krste Šercara, fagotista Istvana Matava i Aleka Čolića, čelistice Lidije Suchanek, kontrabasista Marka Rukavine, trubljača Krešimira Fabijanića i Daria Teskere, Igora Mrnjavčića, a onda i flautistica Lucije Zovko i Maje Šišete - istaknuo je Legetin dodavši kako je posebna atrakcija koncertnog programa Bachov rijetko izvođen 'Oster - Oratorium'.

Svjetska baština

Prva verzija ovoga Bachova djela izvedena je 1725. godine i to kao kantata za Uskrsnu nedjelju. Tek nakon petnaestak godina veliki ju je lajpciški majstor proširio i uobličio u velebno oratorijsko djelo, a požeška publika mogla je uživati u njegovu prvom i posljednjem, zbornom stavku.

Završnica koncertnog programa pripala je ponovno tradiciji 'kraljevskog' engleskog baroka i to znamenitim 'Chaconne' u G-duru za gudački kvartet Henry Purcella, bogatog melodijskim varijacijama, ukrasima i figurama. Koncertno finale bilo je ponovno rezervirano za kapitalna djela svjetske barokne baštine - Handelova 'Sing unto God' iz 'Jude Makabejca', a potom i 'Aleluju' iz oratorija 'Mesija'.

Kako je antunovska koncertna večer ujedno i tradicionalna glazbena čestitka požeškome biskupu dr. Antunu Škvorčeviću, glazbenicima se na vrhunskim izvedbama zahvalio generalni vikar biskupije i apostolski protonotar msgr. Josip Devčić. Čestitajući imendan biskupu Antunu podsjetio je na njegova nastojanja u promicanju duhovnih i kulturnih tradicija ovih prostora i kroz poticanje priredbi najviše umjetničke razine.

Istinska glazba

- Zahvaljujem zboru, solistima i dirigentu što su nam u ovoj koncertnoj večeri iznova pomogli dohvatiti svijet za koji smo stvoreni i na koji nas je pozvao sam Bog. Svojim su vrsnim izvedbama posvjedočili kako za istinski snažnu glazbu nije dovoljan samo dobar instrument, već i ruke pravog majstora. Slično je ponekad i s ljudima, no još više svecima, među kojima i sv. Antunom. Povjerivši svoj život Bogu postali su snažan, dojmljiv instrument u rukama najvećega majstora - Isusa Krista, a on je snagom svoga Duha iz njih izveo veličanstvena djela. Upravo onoliko koliko sebe povjerimo Bogu, toliko će oko nas glazbe biti - kazao je biskup Škvorčević zahvalivši na molitvi svih onih koji ga podupiru u nastojanju da upravo takve duboke, Božje glazbe bude više među ljudima. S posebnom se radošću na dolasku zahvalio i novome đakovačko osječkom nadbiskupu Đuri Hraniću, predstavnicima gradskih i županijskih vlasti, uglednim hrvatskim likovnim i glazbenim umjetnicima, kao i svim okupljenima u Katedrali, među kojima i mališanima Katoličke osnovne škole u Požegi te Dječjeg vrtića sv. Leopolda Mandića koji su svoju čestitku uputili slikovito - crtežima i cvijećem.

ZAVRŠILA BISKUPIJSKA KATOLIČKA MALONOGOMETNA LIGA

Nogometna ekipa iz župe Lipovljani osvojila prvo mjesto

Piše: Zvonimir Zelenika • Snimio: Duško Mirković

Ovogodišnje pobjednike KMNL-a Požeške biskupije trebalo je čekati do zadnjeg kola. To su nogometaši iz Župe sv. Josipa iz Lipovljana predvođeni župnikom Darijom Šimićem. Drugo mjesto zauzeli su nogometaši iz Župe Bezgrešnog začeca BDM iz Nove Gradiške predvođeni župnim vikarom Draženom Zrile, dok su treće mjesto zauzeli igrači iz Župe sv. Bartola Apostola iz Dežanovca predvođeni župnikom Željkom Benkovićem.

Duhovna dimenzija

U ovogodišnjem natjecanju sudjelovalo je 18 momčadi iz 17 župa, a pridružili su im se i učenici Kolegija Požeške biskupije. Malonogometna natjecanja po „futsal“ pravilima organizirao je Pastoralni centar i Povjerenstvo za pastoral mladih Požeške biskupije. Uz zavidno sportsko umijeće KMNL obilježava i duhovna dimenzija kojom se molitvom, izbjegavanjem psovki i svih grubosti gradi nova dimenzija sporta. Ovogodišnja sezona započela je Skupštinom predstavnika svih momčadi održanom 12. studenog u Pastoralnom centru u Požegi, a prvo kolo odigrano je 24. studenog u Brestovcu. Prije sportskog natjecanja sudionike je primio biskup dr. Antun Škvorčević u crkvi sv. Lovre. Pri tom im je poručio da ne zaborave da se natječu kao mladi vjernici koji se drže pravila sporta, ali još više Isusovih pravila po kojima se osvaja prvo mjesto, odnosno postiže konačna životna pobjeda.

Veliki uspjeh

Dubravko Kotorac, voditelj KMNL-a za našu biskupiju, izrazio je na kraju natjecanja zadovoljstvo onim što je postignuto i viđeno.

– Nakon određene pauze želja nam je bila revitalizirati ligu, pa ako doguramo do završnice tim bolje. Već u prvom kolu pokazalo se da ovakva natjecanja imaju smisla jer nogomet služi kao medij koji povezuje mlade iz svih dijelova naše biskupije. Mnogi od njih drugačije se ne bi imali prilike upoznati i međusobno povezati. Također mi je drago da je nogometna igra na zavidnoj razini. Dečki igraju s puno kreativnosti, a kroz sezonu moglo se vidjeti da su neke momčadi rasle u igri. Cijela liga obiluje talentiranim igračima i to me raduje, no ono što me osobito raduje, a to smo kasnije komentirali i sa sucima utakmica koji su profesionalci, da je broj sudačkih reakcija zbog psovanja i grubih prekršaja neusporedivo manji u odnosu na klasična

natjecanja. U žaru borbe, uz malo nervoze i umora bilo neopreznih prekršaja što su suci uredno evidentirali, a možda je ponekom igraču i pobjegla neka prostota preko usana, no u usporedbi s uobičajenim sportskim ambijentom ovo je veliki uspjeh. Čestitam svim ekipama i njihovim svećenicima, sucima, tolikim dragim ljudima na potpori! Nadam se da ćemo tako, a zašto ne i bolje, graditi i dalje – ističe Kotorac.

Nacionalna završnica

Pobjednička ekipa s biskupijske razine sudjelovala je i na nacionalnoj završnici Crkve u Hrvata koja je održana u Šibeniku. –Na početku se činilo da imamo laganu skupinu, no pokazalo se da nije tako. U skupini je bilo po četiri ekipe. Tako je u našoj bila još Rijeka, Mostar i Kotor. Prvu utakmicu smo odigrali s Rijekom i remizirali 3:3. Po igri koju smo prikazali mogli smo ih lako dobiti, no poradi naših grešaka nismo. Na kraju nas je to koštalo prolaza u četvrtfinale! Drugu utakmicu smo dobili Kotor 4:3, i treću smo igrali s Mostarom gdje nam je bio dovoljan remi, ali smo izgubili 2:1. U zadnjim trenutcima smo imali čistu priliku za gol, ali je nismo iskoristili i ispali smo s natjecanja, da bi na kraju Rijeka i Mostar igrali u finalu. Pobijedio je Mostar! Malo sportske sreće dijelilo nas je od prolaska dalje. Na kraju, dvije momčadi koje su bile ispred nas u skupini zaigrale su u finalu. Na našu žalost, niti jedna nas nije nadigrala, tako da iz Šibenika nosimo podijeljene uspomene kada je naša igra u pitanju, a sve ostalo je bilo izvrsno. Hvala našoj biskupiji na podršci, hvala domaćinima na srdačnoj dobrodošlici i toplom prijemu – kazao je župnik Darijo Šimić.

MARIO MARAS, DVADESETDOGODIŠNJI STALNI PRVOTIMAC NK POŽEGA

»Molim se za obitelj i zdravlje, sve materijalno je prolazno i nije bitno«

Piše: Vesna Milković • Snimio: Duško Mirković

Iako su mu tek 22 godine, Požežanin Mario Maras već je 16 godina, kako sam kaže, "sav u nogometu". Zaposlen je i studira, ne zanemaruje ni obitelj, oca Ivicu, majku Micu, baku Ružu i sestre Ivanu i Martinu, ni prijatelje, a redovito odlazi i u crkvu. Slobodnog vremena gotovo i nema. -Samo treba dobro rasporediti vrijeme, na sve stignem i ništa mi nije teško jer sve to volim – rekao je kratko.

Obitelj Maras doselila se iz Bosne 1992. godine. I sam zaljubljenik u nogomet, otac je Maria često vodio sa sobom na stadion. Kada je imao samo šest godina, pridružio se 'limcima' NK Slavonije. Nakon nekoliko godina otišao je u NK »Požega«, a kada je stasao do kadeta, vratio se u Slavoniju. Pošto je napunio 18 godina pozvali su ga iz NK Požege da im se ponovo pridruži i od tada je Mario stalni prvotimac kluba koji se natječe u 1. županijskoj ligi.

– Pokušao sam ja igrati i košarku i rukomet, ali sam se na kraju ipak odlučio za nogomet. Teško je to objasniti zašto. Jednostavno, osjećam da je to to. Volim nogom kontrolirati loptu što je u igri posao 'veznjaka' tako da sam sada na toj poziciji i zadovoljan sam. Naš klub je čisti amaterski i ja ne dobivam velike novce kao prvoligaši. Ipak, ne razmišljam o odlasku u drugi klub iako su mi ovdje rekli da mi neće praviti probleme budem li to poželio – ispričao je Mario.

Zbog nogometa nije zanemario školu

Mario misli kako je među hrvatskim nogometašima najbolji Luka Modrić, a inoze-

mnim Cristiano Ronaldo no, kako kaže, ni kada je bio mlađi nije razmišljao o tome da i on postane svjetska nogometna zvijezda. -Za to je, uz talent, potrebno i puno rada i odricanja što je nespojivo sa školom. Treba se odlučiti: ili škola ili vrhunski sport, a ja nisam želio napustiti školu. Osim toga, bio sam svjestan da smo mi mala sredina i da se teško probiti dalje – objasnio je Mario.

Mario je po struci elektromehaničar, ali ga, kaže, taj posao baš i ne zanima pa je odlučio na požeškom Veleučilištu vanredno studirati trgovinu. Usput se zaposlio kao konobar u kafiću na stadionu gdje naizmjenično radi s jednim prijateljem. Na poslu provede uobičajenih osam sati, a onda slijedi sat i pol treninga i to tri do četiri puta tjedno. Vikendom se igraju utakmice pa preostalo slobodno vrijeme valja rasporediti na učenje, obitelj, povremene izlaske s prijateljima. Za hobi gotovo ne ostane ništa. Ipak, uhvati koji sat za čitanje, najčešće krimića Agathe Christie.

Volio nadahnute propovijedi

Ono za što, usprkos velikim obvezama, Mario uvijek pronalazi vrijeme jest odlazak u crkvu. - Moliti me je, kao i većinu djece, učila baka. Dok sam bio mlađi, u crkvu sam nedjeljom i blagdanom odlazio s obitelji, a sada kad smo mi djeca odrasli, svatko si vrijeme za crkvu prilagođava ostalim obvezama. Meni nedjelja navečer najbolje odgovara i tada sam obično u matičnoj župnoj crkvi sv. Terezije. Na misu ne idem iz navike koja mi je, možda, ostala iz djetinjstva, nego zato jer se tada bolje osjećam. Nadahnuta propovijed i mene može nadahnuti za puno toga. Tako najviše pamtim velečasnog Marijana Pavelića iz vremena kad je bio kapelan u sv. Tereziji. Zbog njega sam i odlučio upisati se na Veleučilište. Sjećam se i sada njegovih propovijedi, osobito kada je pričao o siromaštvu u svijetu i gladnima. Razmišljao sam puno o tome i shvatio kako u odnosu na mnoge ljude u svijetu, imam sve, a ipak to ne koristim uvijek na pravi način. Većina nas zapravo nije svjesna koliko je sretna i volio bih, kad budem stariji, pomagati siromašnima, bar onima koji žive tu oko nas – kazao je Mario.

Osim što redovito ide na svetu misu Mario je proteklih godina hodočastio i u Voćin te Međugorje. Najradije se, kaže, moli sv. Antunu Padovanskom.

– Molim se za svoju obitelj i zdravlje. Sve materijalno je prolazno i nije bitno – zaključio je Mario.

Mladi se više trebaju uključiti u župske aktivnosti

Iako je i sam vrlo mlad, Mario kaže kako ponekad ne razumije svoje vršnjake. Po njegovom mišljenju, previše vremena provode pred kompjutorom i televizorom, a premalo se bave sportom. – I ja ponekad sjednem za kompjutor i pogledam nešto na TV-u, ali ne previše. Mladi bi se trebali više baviti sportom, makar rekreativno. Šetati ili trčati, ako ništa drugo – rekao je Mario. Premalo ih je i u crkvi za što Mario ima slijedeće objašnjenje: - Nakon krizme, mnogi se jednostavno "izgube" iz crkve. Razgovarao sam s nekima i došao do zaključka da je to zbog toga što u to vrijeme počinju slušati priče starijih o tome kako je neki svećenik ovakav ili onakav, propovijeda jedno, a radi drugo i slično. Mislim da ne treba tako razmišljati: Vjera i Crkva su nešto drugo u odnosu na, možda, neprilično ponašanje nekog svećenika. Mladi bi se više trebali uključiti u župske aktivnosti i s nekima sam razgovarao da bar dolaze na misu. To je samo sat vremena, a siguran sam da bi im pomoglo – zaključio je Mario.

Ukorak s liturgijskim vremenom

Piše: Zlatko Papac

ČETRNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Pred nama je Izaija, prorok, evanđelist Staroga Zavjeta. Prisutan je u svim vremenima godine, kao nijedan drugi starozavjetnik. Danas nas poziva na veselje, jer kršćanin, koji nije veseo zbog svog odabranja i svetosti, taj i nije kršćanin. Najavljuje nam mir, koji se s Isusom nastanio u našem svijetu i koji sve nas zove na miran život.

Pavao nas vodi pred Isusov križ, da zastanemo i da se zamislimo. A ako nam ne dolaze prave misli, evo Pavlovih: *Bože sačuvaj, da bih se ja ičim ponosio, osim križem Gospodina našega Isusa Krista., po kojem je meni svijet raspet i ja svijetu.* Križ je Isusov središte povijesti i svijeta. U isto vrijeme škola i poziv svakom kršćaninu, da uči hodati križnim putem. Zove nas na hrabrost i strpljivost, jer

to je put u nebo i nebeski svijet.

Evanđelje kazuje kako je Isus odredio i poslao pred sobom sedamdeset dvojicu učenika. Zaustavite se pred ovim brojem, koji sažima sve njegove učenike i pitajte se: jeste li i vi među njima, ili vi idete nekim svojim putem? Učenike i uči, kako im se vladati. Tim je rečeno, da je Evanđelje čudesna i jedinstvena škola. To je na zemlji škola nebeskog mentaliteta i života. Jesmo li i mi u toj Isusovoj školi? Na svršetku se ovog Evanđelja učenici vraćaju i izvješćuju Isusa o svojim djelima. Divna slika našeg života. Na kraju će svatko pred Isusa položiti račun o svom životu i vladanju na zemlji. ■

PETNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Prvi nas stavak vodi u Stari Zavjet, u doba Mojsijevo. Mojsije uči narod, kako mu se vladati i kojim putem treba ići, da stigne u nebeski svijet. Pred narodom otvara Knjigu Zakona i kazuje, da su riječi ove Knjige jedini pravi put sve do neba. Tko sluša poruku ove Knjige i tko po tome živi, ne će zalutati, nego će stići kući, u nebeski svijet.

Pavao stavlja pred nas najljepši lik svih vremena i sve povijesti - lik Krista Isusa, Prvorodenca svakog stvorenja. On je središte i nacrt sve povijesti. Po njemu je ona nastala, po njemu se odvija, a sva druga stvorenja stvorena su da Njemu služe i po njemu da ostvaruju sebe i svoju povijest. *On je Glava Tijela, Crkve: on je Poče-*

tak, Prvorodenac od mrtvih, da u svemu bude Prvak. Ovo je Pavlov opis Isusa Krista. Čitajmo ga, učimo ga naizust, dok ne postane i slikom našom.

U Evanđelju zakonoznanac pita Isusa: *što mu je činiti, da život vječni baštini.* Pitamo li mi Isusa, što je nama činiti, jer i mi trebamo baštiniti život vječni. Isus odgovara događajem iz svakodnevnog života i uči ga na najjednostavniji način, kako mu se vladati idući svijetom u vječni život. Zaustavimo se i sami pred Isusovom prisposobom, i učimo, kakvi bismo trebali i morali biti dok živimo na svijetu. ■

ŠESNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Prvi nas stavak vodi u Abrahamova vremena. Kazuje nam što je činio i kako se vladao Abraham pred vizijom novoga svijeta. Iznenaden srećom toga susreta, Abraham priprema svečanu gozbu. Na kraju obećanje Abrahamu da će dobiti Sina. Zaustavimo se pred stavcima: Abrahamova susretljivost i gostoljubivost. Sarina marljivost da se gost-gosti što bolje posluže, čudesno obećanje sina kojeg će dobiti. Ovo se ne čita kao novinski izvještaj. Ovo je poruka o nama i našem životu.

Kršćaninu je najizvrsniji i najsigurniji put onaj kojim je išao i prošao najveći Putnik svih vremena, Isus Krist. Njegov put bijaše Križni put koji je završio Uskrsnućem i proslavom. Tim putem treba ići i Isusov učenik, želi li do neba stići i doći. Zato Pavao sav svoj nauk sažima i kazuje slikom i likom Krista Raspetoga.

Evanđelje nam kazuje, koja je vrijednost gostoprimitva. Dvije sestre, Marta i Marija, ugošćuju Isusa Krista - svaka na svoj način. Jedna priprema najsvečaniju gozbu za ovakva Gosta, a druga sjedi do Isusovih nogu, da se nasluša Isusove riječi i nebeske poruke s Isusovih usta. Obje su ugostiteljice - svaka na svoj način. Isus pohvaljuje obje i kazuje, kako ga je svaka čudesno i divno ugostila, a ipak o jednoj kazuje u komparativu. Kojeg li stila Isusove prosudbe i izričaja. Učimo se i sami na ovakav način hvaliti jedni druge i susretati jedni druge. ■

SEDAMNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Pred nama je jedan od čudesno divnih stavaka Staroga Saveza. S jedne strane su to gradovi Sodoma i Gomora, koji tonu ili su već utonuli u dubine svoje grješnosti. S druge strane je Bog pred odlukom: što učiniti s tim gradovima. S treće strane je Abrahama, koji čudesnom smjelošću umilostivljuje Boga svojim pitanjima. Bog je uvijek dugotrpiljiv. Mi ljudi, nažalost, griješimo svuda i uvijek. Uz nas je i s nama Sveta Crkva - moliteljica i zagovornica. Kao Abraham u starim vremenima, tako sveta Crkva čuva i zagovara nas. Ali, ako ne slušamo svoju Crkvu, na putu smo u svoju propast, kao što su u onim vremenima propali Sodoma i Gomora jer nisu slušali.

Pavao nam kazuje najčudesniju stvarnost našega bića: Mi smo kršćani s Kristom suukopani u krštenju, u njemu smo suuskrsnuli i postali novi uskrsni i nebeski ljudi. Čudesne li naše stvarnosti: Premda smo još na zemlji, mi smo već nebesnici, živimo li po Pravilima i Zakonu krštenja. Kako li često zaboravljamo i svoje mjesto i svoj poziv i svoju stvarnost.

U Evanđelju imamo lik Isusa Molitelja. Takav bijaše u molitvi da je nakon nje jedan od učenika zamolio da i njih uči tako moliti. On im reče: Kad molite, govorite... I izmolio je pred njima «Oče naš». Matej ga donosi onako, kako svi molimo. Kazane su čudesnom jasnoćom i jednostavnošću. ■

OSAMNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Prvi stavak je jedan od najbistrijih, koji nam kazuje o ispraznosti i prolaznosti svijeta i njegove povijesti. Trebalo bi ovaj stavak, a i cijelu Propovjednikovu knjigu, čitati mnogo puta. Ima u njoj i pesimizma, neizvjesnosti... Kazuje nam smisao i sadržaj čovjekove zemaljske povijesti i života. Svačiji život može biti čudesno i divno hodočašće u čarni nebeski svijet. A može postati gruba stvarnost, u kojoj se ne snalazimo.

Pavlov odlomak je njegova uskrsna poruka, koja je kazana pogodbenom rečenicom. A to znači,

da je pred nama nebeski svijet, ili onaj drugi. Ako ste suuskrsnuli, tražite što je gore. Budite uskrsni ljudi. Pavao izvodi iz toga način vladanja i življenja, dok smo ovdje na zemlji. Premda je Bog pred nas stavio najizvrsniji put, i sami smo pozvani da njime krenemo i idemo. Ako to zanemarimo, nije Bog kriv, nego mi za našu propast.

U Evanđelju imamo situaciju, kad od dvojice braće jedan moli Isusa da brat podijeli s njim baštinu. Isus mu ne uslišava želju, jer nije došao da dijeli

zemaljsku baštinu među ljudima, nego da ih uči hodati prema nebu i stizati u nebeski svijet. Nastavlja prisposobom u kojoj čovjek biva sav zauzet o zemaljskoj baštini, kako je spremati i sačuvati. Kako li je mnogo tih i takvih. A Isus kazuje da osim zemlje postoji i nebo i nebeski svijet. Imamo se pravo brinuti za zemlju i njezinu stvarnost bogatstva, ali nikako ne smijemo zaboraviti nebo i nebeski svijet. ■

DEVETNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Odlomak Knjige Mudrosti stavlja pred nas dva svijeta: dok jedne Bog kažnjava, druge spašava. Jedne kažnjava jer su grješni i zli, a druge spašava jer se trse i nastoje biti dobri. Dakle, svatko sam odlučuje o sebi i svojoj povijesti. Svakome je Bog dao srca i duše da razabire i zna što mu je činiti, da bude i ostane dobar. Ako se po tome vlada, ostvaruje sebe i svoj poziv. Ako drukčije živi i djeluje, sam srlja u svoju propast. Svatko je, dakle, suradnik svoje budućnosti, koja postaje i ostaje vječna.

Poslanica Hebrejima donosi nam pravu pjesmu ili himnu vjere. Ima li ikoga među nama koji je znademo naizust? A trebalo bi

je znati. Neki su stavci SP-a takvi da se ne smiju zaboravljati nigdje i nikada. A ova je himna takva! Pojedinci odlučuju hoće li je znati i po njoj živjeti ili će njihov život biti s druge strane ove poruke.

Luka nam donosi Isusov govor koji nas uči sada i ovdje biti i živjeti za nebo i nebeski svijet. Govor je takav da je i Petra zbuni pa je upitao: Govori li to samo apostolima ili svima? Isusov je odgovor čudesan. Odgovara kao da nije upitan. Jednostavno kazuje kakvi trebamo biti i kako nam je živjeti. Ona je pred nama, ali se svatko mora i sam opredijeliti: hoće je usvojiti i prisvojiti ili će biti i živjeti kao da se to njega i ne tiče. ■

VELIKA GOPSA

Na Blagovijest i Božić nebo se spušta na zemlju i Bog se udomi među ljudima. A danas, na Veliku Gospu, čovjek stiže na nebo i udomi se u nebeskom svijetu. Božić i Velika Gospa – dva slična i različita dana. Jedan i drugi radi nas i radi našega spasenja!

Knjiga Otkrivenja nas dovodi pred otvoreno nebo, da nam pokaže čar i ljepotu nebeskoga svijeta. Na nebu je Žena zaodjenuta suncem, Marija u sjaju Božje svjetlosti. Dodemo li jednom u nebo, sva vječnost ne će nam biti dovoljna da se nagledamo Marije. Pitajte vidjelicu u Lurdu, pitajte djecu iz Fatime, pitajte vidoce u Međugorju – svi će Vam reći isto: Ne mogu ljudskim riječima opisati čar i ljepotu Marije.

Pavao na čudesan način uspoređuje Krista i Adama. Adam je pokvario Božji svijet, Krist ga je popravio. Adam je degradirao čovjekovo biće, Krist mu je vratio sjaj i ljepotu. U Adamu vidimo kako smo duboko pali, u Kristu kako smo na visine pozvani. Adamovo tijelo u nama vuče nas k zemlji, Krist nas diže sve do neba i udomaćuje u Božjem svijetu. Krist je pobijedio do tada nepobjediva neprijatelja – smrt.

U Evangelju progovaraju dvije žene i to molitvom. Kamo sreće da kršćani progovaraju ovim molitvama, ili ih barem često čitaju. Jedna je Elizabetina, druga je Marijina. Elizabeta izriče čar i ljepotu Marijina bića, a Marija veliča Boga, koji ju je ovakvom stvorio i obdario svojom milošću. Što ona jest, po Bogu, to jest. Marija izriče čudesno divnu Boguhvalu. ■

DVADESETA NEDJELJA KROZ GODINU

Stigosmo danas u Jeremijinu Knjigu, u času kad su Dostojanstvenici rekli kralju da Jeremiju valja ubiti. Kralj predaje Jeremiju u njihove ruke, a oni ga zatvaraju. Takvi su ljudi. Kad im netko spočitne njihova djela, umjesto da se popravljaju, oni proroka zatvaraju. Srećom se našao jedan čovjek, Ebed-Melek, koji se zauze za proroka kod kralja. Kralj naređuje dojavljivaču da uzme dvojicu ljudi s kojima će izbaviti proroka iz očite smrti. Svi mi stojimo pred srećom ili propašću drugih. Umijemo li spašavati jedni druge, ili ostavljamo jedni druge na milost i nemilost. Kako li je Biblija čudesna i divna učiteljica našeg djelovanja!

Poslanica Hebejima nas hrabri i poziva da odložimo svaki teret i grijeh, te trčimo u borbu koja je pred nama. Zar nam nije poznata poslovice: svatko je kovač svoje sre-

će. Odložimo li grijehe i krenemo li Božjim putem, postat ćemo hodočasnici k Božjem svijetu. Nastavimo li griješiti, sami sebi zatvaramo vrata sreće i blaženosti. Poslanica pred naše oči dovodi Isusa Krista, Patnika, Križonošu, da bi nas pozvala na hodočašće za njim. Njegov put vodi u nebeski svijet, a svi drugi putevi su upitni i nesigurni.

U Evangelju slušamo Isusovu riječ: Oganj dođoh baciti na zemlju. Donosi nebesku novost na našu staru zemlju i zove nas da krenemo njegovim putem, jer ćemo tako stići do neba. A put je izrekao riječima: Krstom mi se krstiti. To znači valja mi proći Križnim putem. A taj svoj put stavlja i pred nas. Tko želi do neba stići, nema drugoga ni sigurnijeg puta, nego li je Isusov križni put. Imamo li hrabrosti hodočastiti križnim putem? ■

DVADESET I PRVA NEDJELJA KROZ GODINU

Evo nas opet u Izaijinoj Knjizi. Odlomak nam govori o Božjem Sveznanju. Poznate su mu ne samo riječi i djela, nego i misli i sakriveni planovi. Bog dolazi, kao Sabiratelj svih puka i jezika, da vide njegovu slavu. A svoje će poslanike poslati svim narodima i plemenima, da budu vjesnici i glas Božje. U Jeruzalem će dovesti predstavnike svih naroda, da učestvuju u sreći Božjeg naroda. Štoviše između njih će uzeti svećenike i levite. Pravi navještaj i početak Novoga Zavjeta, kad su k Bogu pozvani svi i odasvud.

Odlomak Poslanice Hebrejima je odgojni, prava škola. Bog odgaja i kaznama, i teškoćama, i bolešću... Kao što roditelji kaznama odgajaju svoju djecu, tako postupa i Bog. A to je pravi put, kojim Bog svoje uvodi u svoju sreću. Božji putevi i njegov način postupanja s nama nije protiv nas, nego je za nas. Nitko nam ne želi više dobra od Boga. Stoga su njegovi putevi uvijek i svagdje samo putevi koji nas vode i uvode u domovinu, gdje ćemo se osjećati kao kod kuće. Učite se hodati Božjim putevima pa ćete osjetiti i blagoslov i sreću i ponos.

U Evangelju netko pita Isusa: *Gospodine, je li malo onih, koji se spasavaju?* Isus ne odgovara direktno, nego slikama iz života. Ta svakome je ući kroz uska vrata u nebo. Tko ne hoda životom tako, da kroz ta vrata uđe, taj ne će ni ući. Ostat će pred vratima, gdje je plač i škrgut zubi. Svatko ima kompas – razum i savjest – koji ga usmjeruju. ■

DVADESET I DRUGA NEDJELJA KROZ GODINU

Kako li je divna uputa Sirahove Knjige: *Budi krotak u poslu svojem i bit ćeš voljeniji nego onaj koji darove dijeli.* Uputa je upravljena svima, a malo ih je koji je usvajaju. Poruka se nastavlja: *Što si veći, to se većma ponizi i naći ćeš milost u Gospodina.* Poruka je upućena svima. Jesmo li gluhi za nju ili je čujemo i izvršavamo?

Odlomak Poslanice Hebrejima poučava nas hodočastiti životom i prostorom. Nismo mi kao

Izraelci pred Sinajem, nego pred Isusom Kristom. Izraelci su onda i ondje poučavani grmljavinom, sijevanjem, potresom... a mi evanđeoskom riječju. Mi nismo pod Sinajem, nego smo u Crkvi Božjoj, koja nam naviješta evanđeosku riječ. Izraelci su bili prestrašeni pod Sinajem, a nama Bog pristupa evanđeoskim putem – čudesnom nebeskom i božanskom ponudom.

U Evangelju je Isus gost nekog farizejskog pr-

vaka. Odmah se upitajmo: je li ikada Gost u našem domu, stvaramo li ozračje da On može k nama i među nas. Isus, gledajući kako se otimlju za prva mjesta, kazuje prispodobu kojom nas uči voljeti i cijeniti svakog čovjeka i biti dobar i fin sa svim ljudima. Isus je uvijek jedinstven Učitelj. Kad bismo mu bili učenici, svijet bi izmijenio svoje lice. Tada bi doista bilo čudesno i divno biti čovjek. A mi nismo dobri ni vjerni učenici pa imamo svijet kakav jest. ■

Krštenja djece iz brojnih obitelji

U Đulovcu kršten Emanuel, peto dijete obitelji Prša

Na drugi dan Duhova, blagdan Marije Majke Crkve, 20. svibnja, biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u župnoj crkvi Duha Svetoga u Đulovcu i krstio Emanuela, peto dijete u obitelji Zvonka i Maje Prša. Na početku slavlja pozdravio ga je župnik Ljubo Maljur. Biskup je u uvodu podsjetio da je župa Đulovac dan prije proslavila svoga nebeskog zaštitnika te je čestitao nazočnima dan župnog zajedništva. Dodao je da je krštenje petog djeteta u obitelji Prša svojevrsni nastavak toga slavlja jer će župa biti obogaćena novim članom. Kazao je kako je svaki novi ljudski život u Hrvatskoj veliki dar i radost te je čestitao i zahvalio supružnicima Prša što su se svrstali među velike dobrotvore svoje domovine.

U homiliji je biskup podsjetio na trenutačno stanje nezadovoljstva u Hrvatskoj i izrazio uvjerenje kako samo zajednička zauzetost oko vrijednosti života na svim razinama može donijeti smisao i ispunjenje. Istaknuo je da je demokratski dijalog na javnoj sceni upravo s obzirom na ljestvicu vrednota kod nas vrlo slab, što je posvjedočila i kampanja za nedavne europske i ovih dana za lokalne izbore. Spomenuo je da nas blagdan Marije Majke Crkve podsjeća na majčinstvo, brak i obitelj kao temeljne vrijednosti ugrađene u naš civilizacijski identitet te je zahvalio obiteljima doseljenima s Kosova u Đulovac, među njima i obitelji Prša što se ne daju smesti pomutnjama koje o navedenim vrijednostima šire javni mediji kod nas.

Nakon slavlja u crkvi biskup je u župnom domu primio obitelj Prša, zanimao se za prilike u kojima živi, napose za odgoj djece kojima je podijelio darove, a roditeljima uručio novčanu pomoć.

Obitelj Kolundžić u Slav. Kobašu krstila svoje osmo dijete

U župnoj crkvi sv. Ivana Krstitelja u Slavskom Kobašu biskup Antun Škvorčević predvodio je 22. svibnja euharistijsko slavlje i krstio Mariju-Tereziju, osmo dijete Predraga i Eve Kolundžić. U pozdravu je istaknuo kako je vozeći se od Požege do Slav. Kobaša promatrao svibanjsku raskoš prirode, uživao u ljepoti i plodnosti slavonske zemlje te dodao da slično osjeća i na slavlju krštenja osmog djeteta u obitelji Kolundžić čiji supružnici svjedoče ljepotu ljubavi i njezine plodnosti. Zahvalio im je za bogatstvo kojim su obdариli domovinu i Crkvu te im čestitao novo opredjeljenje za život. Kazao je kako je najbolje što mogu učiniti za svoje osmo dijete da ga u krštenju povjere Isusovoj ljubavi jačoj od smrti te da s njome sjedine svoju roditeljsku ljubav i žrtvu.

U homiliji je biskup protumačio nazočnim vjernicima kako tvrdu da Hrvatska treba biti zemlja znanja valja uzeti s ponešto rezerve jer je ona nepotpuna. Na temelju biblijskog čitanja iz Knjige Sirahove podsjetio je na važnost mudrosti koja povezuje razum sa srcem i savješću te u svjetlu Božjega Duha dolazi do cjelovitih uvida o istinama našeg ljudskog postojanja i pomaže donositi prava opredjeljenja. Naglasio je kako kod nas postoje ljudi velikoga znanja koji u svojim računima ne uspijevaju prihvatiti kao razumno opredjeljenje supružnika Kolundžić za osmo dijete. Kazao je da su ovi roditelji zacijelo uz razumsko razmišljanje uključili i ljubav kao mjerilo srca te su se razložila mudrosti opredijelili za još jedan ljudski život i tako dali veći doprinos hrvatskoj budućnosti od svih onih koji nerijetko umnim računima završavaju u nemoći svoje sebičnosti. Potaknuo je vjernike da mole za mudrost napose mladim bračnim parovima u Hrvatskoj kako bi mogli nadvladati zamke suvremenog hedonističkog društva. Nakon slavlja biskup se susreo s velikom obitelji i rodbinom Kolundžić te se upoznao s njihovim nastojanjima da što bolje organiziraju svoju svakodnevnicu u kojoj solidarnošću svih članova nadvladavaju poteškoće.

U Kaptolu krštena Rebeka, sedmo dijete obitelji Janjić

U župnoj crkvi sv. Petra i Pavla u Kaptolu biskup Antun Škvorčević prevodio je 26. lipnja euharistijsko slavlje u zajedništvu sa župnikom Josipom Klarićem i kancelarom Goranom Lukićem. U pozdravu je istaknuo da su kaptolačka zvona oglasila rođenje novog života, male Rebeke, sedmog djeteta u obitelji Mile i Željke Janjić. Čestitao je i zahvalio roditeljima za ljubav i žrtvu kojom su prihvatili još jedno dijete te obogatili životom hrvatsku domovinu i dali najbolji doprinos njezinoj budućnosti.

U homiliji je biskup podsjetio na nedavno nevrijeme u određenim dijelovima kaptolačke općine te spomenuo kako se u takvim slučajevima zbog počinjene štete proglašava elementarna nepogoda. Istaknuo je da je više mrtvih nego rođenih u Hrvatskoj svojevrsna elementarna nepogoda, ali da zabrinjava činjenica što njezine posljedice ne uviđaju dovoljno ozbiljno oni kojima je povjereno vodstvo države i da ne poduzimaju uvjerljivo ono što može popraviti to stanje. Upozorio je na Isusovu riječ u evanđelju „čuvajte se lažnih proroka koji dolaze u ovčjem odijelu, a iznutra su vuci grabežljivci“ i rekao da to treba imati na pameti i danas dok se u Hrvatskoj raspravlja o braku i obitelji kojima se i u zakonodavstvu daje značenje koje nije u skladu s ljudskom naravi. Dodao je kako u ovom hrvatskom stanju vrijedi i druga Isusova riječ: „Po njihovim ćete ih plodovima prepoznati“ i kazao da se obitelj Janjić svrstala među one čiji plodovi ljubavi svjedoče o jasnoj njihovoj opredjeljenosti za život.

Prije završnog blagoslova biskup je podsjetio na znakovitost krštenja male Rebeke u pripravi za svetkovinu sv. Petra i Pavla, zaštitnika kaptolačke župe, te poželio da njezin život bude čvrsto ukorijenjen u Isusovoj baštini koja se u Kaptolu stoljećima živi pod zaštitom apostolskih prvaka.

PAVLE PRIMORAC O VJERI U GODINI VJERE

Kristova Crkva očituje se i ostvaruje u mjesnoj Crkvi

Bremenita, puna snažnih poticaja na obraćenje i promišljanje – Godina vjere pomaže nam da upoznamo one sadržaje i članke koje nam Crkva predlaže vjerovati.

Sveta Crkva Katolička

Molitva *Vjerovanja*, koju kao kršćani molimo na sv. misi i u raznim drugim prigodama (kao što je molitva krunice), sadrži članak vjere u „Svetu Crkvu Katoličku“. Crkva je otajstvena stvarnost koju je ustanovio Isus Krist. Ona se bitno razlikuje od raznih društava, udruga, ovozemaljskih organizacijskih oblika iz razloga što je Onaj koji ju je ustanovio, živ i tako prisutan u njoj kao sredstvu spasenja i povezanosti sa živim Bogom. Vjerujemo da je Crkvu ustanovio bogočovjek Isus Krist i da je po sili Duha Božjega, svoju Riječ, sakramente i druge raznovrsne oblike, prisutan u njoj. Tako će biti do svršetka svijeta. U tom našem sagledavanju Crkve kao Božje stvarnosti, vrlo je važna činjenica da ta Katolička Crkva, Kristova Crkva živi u mjesnoj Crkvi, biskupiji kojoj predsjedava biskup kao jedan od nasljednika apostola.

Mjesna Crkva

To biskupovo predsjedanje na osobit se način pokazuje kroz poslanje svećenika, ali i kroz vrlo važnu suradnju s vjernicima laicima. Kroz to poslanje i suradnju ostvaruje se navještaj evanđelja na onim prostorima u kojima djeluje pojedina biskupija. Podsjetimo se smo 5. srpnja ove godine proslavili 16. godišnjicu utemeljenja Požeške biskupije i imenovanja njezinog prvog biskupa. To utemeljenje i imenovanje ima svoje posebno značenje zbog činjenice što je to učinio bl. papa Ivan Pavao II.

Preslavno djelo evangelizacije

Osnivanje novih biskupija ima svoje pastoralne razloge. Nove biskupije su cjeline koje lakše funkcioniraju, svećenici i vjernici laici mogu biti bolje povezani i slijediti upute za pastoralni rad. Mnogo toga ovisi o svakom od nas, jer svaki član Crkve, koji na osobit način kroz krsnu milost, ali i kroz svećenič-

ko posvećenje vrši službu koja mu je povjerena, ima veliku odgovornost jer sudjeluje u djelu spasenja. Kroz našu suradnju, molitvu, međusobnu ljubav i zajedništvo s našim pastirima ostvaruje se snažno *Preslavno djelo evangelizacije* na ovim prostorima, približava Kristovu poruku svakom ljudskom srcu i privodi ga spasenju. Kada naviještamo Božju Riječ i kada revno vršimo svoju službu u skladu s našim staleškim dužnostima, uvijek moramo imati na pameti da je Bogu stalo da se svi ljudi spase i dođu do spoznaje istine. A ta istina jest evanđelje.

Duhovno se ne umoriti

U našoj se biskupiji upravo kroz to djelo evangelizacije, međusobne suradnje svećenika i vjernika laika u zajedništvu sa svojim biskupom mnogo toga ostvarilo od samog utemeljenja i uspostave Biskupije. Učinjeno je mnogo na duhovnom i materijalnom području, ostvarila se veća povezanost između svećenika, redovnika, redovnica i drugih pastoralnih djelatnika, učinjeno je mnogo na karitativnom obliku, ali i u smislu kulture i obrazovanja. Važnost navještaja evanđelja koje je oduvijek imalo veliku važnost i ostvarivala se u obliku revnosti njegovih navjestitelja, dobila je snažniju razinu utemeljenjem nove biskupije. S druge strane, moramo biti svjesni vrlo bitne stvarnosti i činjenice, a to je da se, kada je evangelizacija u pitanju, ne bismo smjeli duhovno umoriti. Kroz kvalitetnu molitvu, činjenje dobra, širenja Kristove ljubavi, mira i dobrote u onoj sredini gdje djelujemo kao Kristovi navjestitelji, uvijek moramo u sebi buditi oduševljenje što nas je sam Krist odabrao za svoje veliko djelo.

Molitva za Biskupiju

Možda bismo u mnogim segmentima svojega djelovanja i apostolata koje činimo očekivali plodove. Međutim, moramo znati biti strpljivi i imati na srcu činjenicu da plodovi ne mogu doći odmah. Bitno je da u našim srcima njegujemo duh evanđeoske radosti koja se sastoji u tome da činimo nešto veliko za Isusa i njegovu Crkvu. Važno je otvoriti se Božjoj milosti i moćnom zagovoru Blažene Djevice Marije, sv. Lovre, zaštitnika naše biskupije. Tako – kada svakoga dana molimo molitvu *Vjerovanja* i kada molimo za Svetu Crkvu Katoličku, uključimo u svoju molitvu našu mjesnu Crkvu – Biskupiju i molimo da svemogući Bog u njoj umnoži još više svoje milosti i ljubavi kako se nikada ne bi ugasila u svome postojanju.

Zajedništvo • GLASILO POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ: Biskupski ordinarijat, Požega

GLAVNI UREDNIK: Ivica Žuljević

UREDNIČKI KOLEGIJ:

Ivica Žuljević, Ljiljana Marić, Pavle Primorac, Višnja Mikić

LEKTOR: Vjekoslav Marić • GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak

TISAK: Grafika Markulin, Lukavec • ISSN: 1846-4047

ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega

Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295 • e-mail: pbzajednistvo@gmail.com

Pola stoljeća provela iza “rešetaka” moleći i radeći

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Duško Mirković

Sestra Marija Veronika od Svetog Lica, rođena kao Iva Ivančić u Hercegovini, u malom selu Grabovica kraj Buškog jezera 20. ožujka 1936. godine, odmalena je željela postati časna sestra. Iako ih nikada u životu nije vidjela do dolaska u samostan, tu svoju želju ostvarila je tek u 24. godini života. Početkom lipnja u požeškom samostanu klarisa obilježila je 50. obljetnicu svećanih zavjeta.

Radila i građevinske poslove

– Kada sam se rodila, tati je već bilo 53. godine. Mama mi je umrla dok sam bila mala pa se o kućanstvu brinula starija sestra. U tim poratnim godinama nismo imali ni župnika, a kada je on došao, njemu sam rekla za svoju želju. On mi je nudio nekoliko samostana u koje bih mogla poći, ali tek kada je spomenuo klarise, rekla sam da bih htjela tamo poći iako o njima nisam puno znala – kaže s. Veronika koja je prije odlaska u samostan u Samobor 1960. godine tati i bratu pomagala u izgradnji obiteljske kuće. Upravo to iskustvo u građenju kuće poslije će joj pomoći i u samostanu jer kada su u Zagrebu dograđivali samostan i gradili kapelu, ona je bila ta koja je stalno bila s majstorima i pomagala im. I kada je prije 13 godina zajedno s još četiri sestre došla u Požegu, trebalo je opet graditi.

– Ona nikada nije birala poslove, radila je one najniže i najteže fizičke poslove pa i betonirala i postavljala podove. Kada smo imali koze, ona se o njima brinula. Ustajala je skoro sat vremena ranije od nas, a mi ustajemo u 5,30, kako bi nahranila i stigla u šest sati na zajedničku molitvu. Bila je kuharica i bolničarka, vrtlarica, a sada u starije dane

kada više neke poslove ne može obavljati, počela je izrađivati ručne radove. Ona se prva ustaje i zadnja liježe. Dobro je i vedre naravi, druželjubiva, svakom će pomoći. Lijepo je s njome živjeti – kaže s. Pia Kozjak, poglavarica požeškog samostana.

Veliko bogatstvo u maloj posudi

Sestra Veronika dodaje da joj je na prvom mjestu molitva, a klarise u 24 sata skoro sedam sati prove-

Čestitka biskupa Antuna

Biskup Antun Škvorčević uputio je s. Veroniki sljedeću čestitku: „Od srca Vam čestitam 50. obljetnicu svećanih redovničkih zavjeta i vjernost koju ste tijekom pola stoljeća svjedočili dosljednim životom po pravilu siromašnih sestara sv. Klare. I ovom prigodom zahvaljujem Vam za odluku da 2000. dođete u Požegu te budete suosnivateljica samostana Klarisa u našem gradu, za molitvu i žrtvu koju prinosite za dobro Crkve i duhovni rast svećenika naše biskupije. Molim da Vam Gospodin udijeli snagu duha te još mnogo godine možete ostvarivati to dragocjeno služenje u požeškom samostanu. Zazivam na Vas Božji blagoslov te Vas srdačno u Gospodinu pozdravljam.“

du u molitvi, zatim sveta misa te zajedničke vježbe. – Najveća mi je želja da u životu ispunim ono što sam Bogu obećala. Vjerujem da će me dobri Bog primiti u svoje okrilje – ističe sestra Veronika.

Preč. Nikola Jušić, slatinski župnik i kanonik koji je predvodio svečano misno slavlje zlatnog redovničkog jubileja sestre Veronike podsjetio je kako je prije 13 godina zajedno s vlč. Pavlom Mokrim došao u zagrebački samostan klarisa po pet njihovih redovnica da ih dovede u Požegu na poziv požeškog biskupa Antuna Škvorčevića. Naime, prema povijesnim zapisima u Požegi su nekad klarise imale svoj samostan. Nakon njihovog dolaska preč. Jušić je često navraćao u njihov samostan, a tom prigodom susretao je i sestru Veroniku. –Kako god zna držati kronicu, časoslov i sklopljene ruke, isto tako jednako uspješno barata kistom za bojanje, čekićem, motikom, tačkama i drugim alatima u što sam se imao prilike mnogo puta uvjeriti. Čudio sam se tome, a onda su mi druge sestre počele nabrajati što je popravila, napravila ili obnovila. Ali ona je isto tako uspješna i s iglom i koncem, heklaricom. Bog je u tako malu posudu stavio toliko bogatstvo. Hvala vam, s. Veronika, što znate Božje darove prenositi drugima i služiti zajednici – kazao je preč. Nikola Jušić koji je klarisama, a posebno sestri Veroniki, zahvalio za brojne molitve koje upućuju Bogu za grad Požegu, Požešku biskupiju, cijeli hrvatski narod dodajući da bi svi bili siromašnici da njih nema u našoj sredini. Zahvalio je i dugogodišnjem župniku Župe sv. Leopolda Mandića msgr. Vjekoslavu Mariću, na teritoriju čije župe se nalazi samostan klarisa, za duhovnu i materijalnu skrb koju je iskazivao prema sestrama. Posebnu zahvalu klarisama izrekao i vlč. Jozo Jurić, sadašnji župnik Župe sv. Leopolda Mandića.